

ஆத்மஜோதி

மார்ச் - 1983

கோமாதா

ஆத்மஜோதி

ஓர் ஆத்மீக மாத வெளியீடு

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆவியே
—சுத்தானந்தர்

ஆசிரியர்: நா. முத்தையா

ஜோதி: 35 — மாசி — (13-2-83) — சுடர்: - 4

பொருளடக்கம்

பசுவின் பெருமை	—145
பசு	—146
ஆவினுக்கருங்கலம் அரனஞ்சாதேவ்	—147
சிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமிகள்	—154
பத்மாசனம்	—155
சுவாமி ராமதாஸ் அருளுரைகள்	—156
தர்மசாஸ்திரம்	—157
செவதிக்கை	—160
இராமாயணசாரம்	—162
க.பொ.த. உயர்தரம்-இந்துநாடகீகம்-1	—167
ஆத்மசிந்தனை	—172
மனிதரின் உணவு மாமிசமா மரக்கறியா?	—173
சிவபூசையின் பெருமை	—178
உத்தமி	—180
அருள்ஞான மொழி	—185
இல்லறம்	—186
பூத்ய ஸ்ரீ ஸித்த நாலுரி குருஜி ஜபந்தி விழா	—188
காயத்ரி ஜெபம்	—189
நிறைந்த கதவம்	—190

ஆத்மஜோதி சந்தா

இலங்கை வருடச் சந்தா—	25 ரூபா
„ ஆயுள் சந்தா—	500 ரூபா
இந்தியா வருடச் சந்தா—	25 ரூபா (இந்திய ரூபாய்)
„ ஆயுள் சந்தா—	500 ரூபா („ „)

சில்கப்பூர்-மலேசியா-இந்துனேசியா

வருடச் சந்தா—	10 வெள்ளி
ஆயுள் சந்தா—	200 வெள்ளி

ஆத்மஜோதி நிலையம்
நாவலப்பிட்டி — ஸ்ரீ லங்கா.

பகவின் பெருமை

தங்கும் அகில யோனிகட்கும்
மேலாம் பெருமைத் தகைமையன;
பொங்கு புனித தீர்த்தங்கள்
எல்லாம் என்றும் பொருந்துவன
துங்க அமரர் திருமுனிவர்
கணங்கள் சூழ்ந்து பிரியாத
அங்கம் அனைத்தும் தாமுடைய
அல்லவோ நல் ஆனினங்கள்!

ஆய சிறப்பினால் பெற்ற
அன்றே மன்றுள் நடம்புரியும்
நாய ஞர்க்கு வளர்மதியும்
நதியும் நகுவெண் தலைத்தொடையும்
மேய வேணித் திருமுடிமேல்
விரும்பி ஆடி அருளுதற்குத்
தூய திருமஞ் சனமைந்தும்
அளிக்கும் உரிமைச் சுரபிகள்தாம்.

சீல முடைய கோக்குலங்கள்
சிறக்கும் தகைமைத் தேவருடன்
கால முழுதும் உலகனைத்துங்
காக்கும் முதற்கா ரணராகும்
நீலகண்டர் செய்யசடை நிருத்தர்
சாத்து நீறு தரும்
மூலம் அவதாரம் செய்யும்
மூர்த்தம் என்றால் முடிவென்றோ?

உள்ளுந் தகைமை இனிப்பிறவே
றுளவே! உழைமான் மறிக்கன்று
துள்ளும் கரத்தார் அணிபணியின்
சுடர்கூழ் மணிகள் சுரநதிநீர்
தெள்ளும் சடையார் தேவர்கள்தம்
பிராட்டி யுடனே சேரமிசைக்
கொள்ளும் சினமால் விடைத்தேவர்
குலமன்றோ? இச் சுரபிகுலம்.

பக

—தேசிக விநாயகம்பிள்ளை—

பச்சைப் புல்லைத் தின்றுவெள்ளைப்
பால்தர நீ என்ன
பக்குவஞ் செய்வாய்? அதனைப்
பகருவையோ? பசுவே!
உச்சியுடல் நக்கி ஈன்ற
உடனுனது கன்றை
உயிரெழுப்பும் மாயம் எதோ?
உரைத்திடுவாய், பசுவே!

வாய்க்கினிய பால் தருவாய்;
வயற்குரமும் தருவாய்;
வண்டி கட்டக் காளையும்நீ
வளர்த்தளிப்பாய், பசுவே!
தாயில்லாப் பிள்ளைகட்குத்
தாயாவாய்; நோயால்
தளர்பவர்க்கு மருத்துவச்சி
தானாவாய், பசுவே!

வண்டி அற்புதப் பொருளாம்-வண்டி
மாடும் அற்புதப் பொருளாம்;
வண்டி பூட்டும் கயிறும் - என்றன்
மனத்துக் கற்புதப் பொருளாம்.

வண்டல் கிண்டி உழுவோன்-கையில்
வரிவில் ஏந்தி நின்ற
பண்டை விஜயன் போல-இந்தப்
பாரில் அற்புதப் பொருளாம்.

ஆவினுக்கருங்கலம் அரணஞ் சாருதல்

—ஆசிரியர்—

பசுக்களுக்கு விலை மதிப்பரிய ஆபரணம், சிவபெருமானுக்கு பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் என்னும் பஞ்சகவ்வியங்களையும் கொடுத்தலாகும். சாணம், சிறுநீர் ஆகிய இரண்டையும் நீக்கிச் சிலர் வெண்ணெய், திரட்டுப் பால் இரண்டையும் சேர்க்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வது ஆகமங்கட்கும், உலக வழக்கிற்கும், கல்வெட்டில் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ள திருக்கோயில் வழக்குக்கும் முரணானதாகும். உதாரணமாக தெ இக 8-66 என்ற திருவண்ணாமலைக் கல்வெட்டில்

“திருவண்ணாமலை உடையார்க்குப் பஞ்சகவ்வியம் ஆடியருள நித்தமும் சிறுகாலை சந்தியில் திருவண்ணாமலை என்னும் நாழியால் கோழுத்திரம் உழக்கும் கோமயம் ஆழாக்கும் பால் நாழி உழக்கும் தயிர்நாழி உரியும் நெய்நாழியும் ஆக இப்படி நித்தமும்.”

என்றிருத்தல் காண்க.

இதில் கோழுத்திரம் கோமயம் அளவுகளையும் நோக்குக. கருப்பக்கிரகத்தில் சூரியவெப்பமும் காற்றோட்டமும் இல்லாத நிலையில் கிருமிகள் விளைநிலமாதலைத் தடுத்தற்குக் கிருமி கொல்லிகளாகிய கோழுத்திரமும் கோமயமும் நிறைய உபயோகிக்கப்படுதல் மிக அவசியம்.

சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் செய்கை பண்ணப்பட்ட வெங்காயத்தைப் பீடித்தநோயைப் போக்கிய கிருமி நாசினி மாட்டுமூத்திரமாகும். அந்த நோய் வராமலிருப்பதற்கு வழிவிதை வெங்காயத்தை மாட்டு மூத்திரத்தில் கழுவி மண்ணில் நாட்டுவதாகும்.

பசுவின் சாணத்தினால் மெழுகிய திண்ணைகளிலோ நிலத்திலோ வெறும் உடம்போடு படுத்துறங்குபவர்கள் அநுபவிக்கும் இன்பமே ஒரு தனியானதுதான். அந்த இன்பத்தை இன்றைய விஞ்ஞான முறையில் குளிருட்டப்பெற்ற அறைகளில் கூட அநுபவிக்க முடியாது.

வீட்டுக்கொரு பசுவாவது வளர்க்கும் காலம் வந்தாலே தான் காலத்திற்குக்காலம் ஏற்படும் உணவுப்பஞ்சத்தை இல்லாமல் செய்யமுடியும். மாடு என்றாலே செல்வம் என்பது தான் பொருள். நாணயத்திற்கு மதிப்பில்லாத காலத்திலே மாடுதான் செல்வமாகக் கருதப்பட்டது. அதனாலேதான் ஒரு அரசன் இன்னொரு அரசனை முறியடிப்பதற்கு ஆநிரைகவர் தலை ஆரம்பமாகக் கொண்டான். வென்றவனைத் தோற்கடிப்பதற்கு ஆநிரைகளை மீட்டார்கள். பசு, இறைவனுக்குப் பஞ்சகல்யங்களை அளித்தல் மூலம் தெய்வமாகவும், தாய்ப்பால் இல்லாத குழந்தைகளைக் காப்பாற்றுதல் மூலம் தாயாகவும், கோரோசனை போன்ற மருந்துகளைக் கொடுத்தல் மூலம் வைத்தியராகவும், சாணி, மூத்திரம் போன்றவற்றைக் கொடுத்துக்கிருமிகளை அழிப்பதன் மூலம் சுகாதார அதிகாரியாகவும் மக்களைப் பரிபாலனம் செய்துவருகின்றது. அத்தகைய பசுக்களைப் பரிபாலனம் செய்யவேண்டியது மக்கள் ஒவ்வொருவருடைய கடமையாகும்.

உலகம் முழுவதிலுமே பசுக்களைக் கொல்லக்கூடாது என்ற சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். வளர்ந்து வரும் சனப்பெருக்கத்திற்கு ஓரளவு உணவைக் கொடுத்து பற்றுக்குறையை நீக்கக்கூடிய சாத்தியம் பசு ஒன்றினிடமே உண்டு. பால் ஒரு பூரண உணவாகும். எல்லாருக்கும் பால் தாராளமாகக் கிடைக்கச் செய்தால் தொற்றுநோய்க் கிருமிகளை எதிர்த்து நிற்கக்கூடிய சக்தி மக்களிடையே உண்டாகும். அதனால் மக்கள் பூரண சுகத்துடன் வாழ வழி ஏற்படுகிறது.

ஒரு மாட்டைக் கொன்றால் ஒரு நாளைக்கு ஐம்பது பேர் மாத்திரம் ஒருநேர உணவாகப் பயன்படுத்தலாம். ஒரு பசு உயிரோடு வாழ்ந்தால் தனது வாழ்நாளில் ஐயாயிரம் பேரையாவது வாழவைக்க முடியும். பொருளாதாரத்தை முன்னிட்டே பசுவதையை இல்லாமல் செய்யும் சட்டத்தை எமது அரசு கொண்டு வருதல் நல்லது. பசுவின் சாணமும் மூத்திரமும் பயிர்களுக்கு உரமாகவும் கிருமிநாசினியாகவும் பயன்படுத்தப்படுவதால் குறைந்த செலவில் நிறைந்த விளைபொருள்களை உற்பத்தி செய்ய முடிகின்றது. மக்கள் பற்றுள்ள, தேசப்பற்றுள்ள ஒவ்வொருவரும் இதனைப்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள்.

பசுக்கள் நந்தை, பத்திரை, சுரபி, சுசீலை, சுமனை என ஐந்து வகைப்படும். அவைகளுள் நந்தை கபில நிறமும்,

பத்திரை கருநிறமும், சுரபி வெண்ணிறமும், சுசீலை புகை நிறமும், சுமனை செந்நிறமும் உடையனவாம். பசுக்கள் இம்மை, மறுமை இரண்டிற்கும் பயனைத்தருவனவாம்.

பசுக்களை இயக்குமிடத்து, சிறிதும் வருத்தஞ் செய்யாமல், இரக்கத்தோடும் பலாசங்கோலினாலே மெல்ல ஒங்கி, போபோ என்று இயக்கல் வேண்டும். இரக்கமின்றிக் கோபித்து அதட்டி அடிப்பவர் நரகத்தில் வீழ்வர். பசுக்களை, தொழுவத்தினுள்ளே அல்லது கோசாலையினுள்ளே 'சுவத்தி' என்னுஞ் சொல்லைச் சொல்லி, மெல்ல மெல்லப் புகுவித்து, சிரத்தையோடும் புல்லைக் கொடுத்தல் வேண்டும். சுவத்தி என்பது ஒரு மங்கலச் சொல்.

பசுக்களை வலஞ் செய்து வணங்கித் துதித்துப் புல் கொடுத்தலும், ஆவுரிஞ்சுகல் நாட்டுதலும், கடவுளுக்கும் ஆசாரியருக்கும் பசுவைத் தானஞ் செய்தலும், குற்றமற்ற இலக்கணங்கையுடைய இடபத்தைக் கடவுள் சந்நிதிக்குத் தானஞ் செய்தலும், தேவாலயத் திருப்பணியின் பொருட்டு சுகடத்திற்கு எருது கொடுத்தலும், இளைத்த பசுவைக் கண்டு இரங்கித் தாம் வாங்கி வளர்த்தலும் பெரும் புண்ணியங்களாம்.

இலங்கையில் இந்துக் கோயில்களிலே பலி இடுதல் கூடாது என்ற சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபின் பலர் உயிருடன் கோழி, ஆடு, மாடு போன்றவற்றை நேர்த்திக் கடன் என்ற பெயரால் கொடுத்துவருகின்றனர். வருடாந்த விழாக்களிலே இங்ஙனம் பெருந்தொகையாகக் கொடுக்கின்றார்கள். இத்தகைய விழாக்களிலே இப்பிராணிகளை விலைக்குப் பெற்றுக்கொண்டு செல்வதற்காகக் கசாப்புக்கடைக்காரர்களும் வந்திருக்கின்றார்கள். இந்தக் காட்சி மிக அருவருக்கத்தக்க காட்சியாகும். கோயிலுக்கு நேர்த்தியாகக் கொடுக்கப்படும் பிராணிகளை பரிபாலிக்க முடியாத கோயில் முகாமையாளர்கள் அத்தகைய பிராணிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடாது.

சிலர் குழந்தைகளைக் கோயிலுக்கு விற்கிறார்கள். அங்ஙனம் விற்பனை செய்யுங் குழந்தைகளைக் கோயிலில் விட்டுவிட்டுச் செல்லுகின்றார்களா? தெய்வத்திற்கு விற்பனை குழந்தையை கோயிலுக்கு ஒரு தொகைப்பணத்தைச் செலுத்தி மறுபடியும் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு செல்லுகின்றார்களே! அதுபோல கோயிலுக்குக் கொடுத்த பிராணிகளை அவர்களே கோயிலுக்கு

ஒரு தொகைப் பணத்தைக் கொடுத்து திரும்பவும் வாங்கிச் செல்லலாம். கோயிலுக்கு விற்பனை செய்யப்பட்ட பிராணி ஏதோ ஒரு வகையில் உயர்ந்த தன்மை உடையதாகும். அத்தகைய பிராணியைத் தெய்வத்திற்குச் சமமாகவே மதித்தல் வேண்டும்.

பசுவின் உடல் முழுவதிலும் தேவர்கள் வசிப்பதாக வேதங்கள் கூறுகின்றன. அத்தகைய பசுவைத் தெய்வமாகவே மதித்தல் வேண்டும். திருக்கேதீச்சரத்தில் தினமும் நடைபெறும் பூஜையில் கோபுஜையும் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்த முறையை இலங்கையிலுள்ள எல்லாத் தேவாலயங்களும் பின்பற்றுதல் சாலச் சிறந்ததாகும். மதயானைகளிடத்தும், சிறந்த இடங்களிடத்தும், அரசனிடத்தும், சாதுக்களினிடத்தும் தாம் வசிப்பதாகத் திருமகள் கூறுகின்றார். எந்த வீடுகளினிடத்தும் தாம் வசிப்பதாகத் திருமகள் கூறுகின்றார். எந்த வீடுகளிலுள்ள ஜனங்கள் அக்கினி ஹோத்ரம் செய்துகொண்டும், பசுக்களையும் மறையுணர்ந்தாரையும், தேவதைகளையும் பூசித்துக்கொண்டு, பூக்களினால் அருச்சனை செய்துகொண்டும் இருக்கின்றார்களோ அந்த வீடுகளில் திருமகள் நித்திய வாசம் புரிகின்றாள்.

நடந்து செல்லும் பொழுது பசுமாடு, தெய்வ சப்பரம், நெய்க்குடம், அரசமரம், வில்வமரம், நெல்லிமரம், அரசுடன் சேர்ந்த வேப்பமரம் ஆகியவைகள் எதிரில் வந்தால், வலது பக்கமாகச் சுற்றி பிரதக்ஷணமாகச் செல்ல வேண்டும். வீட்டில் தகாத சேர்க்கையுள்ளவர்கள் சேராத ஸ்திரீகளுடன் சேர்ந்து தங்கினால் பசுமாட்டை ஒருநாள் தங்கவைத்து பூஜை செய்வதால் சுத்தியாகிறது. கோழுத்திரம் எங்கு தெளித்தாலும் அவ்விடம் சுத்தியாகிவிடும்.

கன்றுக்குட்டியின் கயிற்றைத் தாண்டக்கூடாது. மழை பெய்யும் பொழுது ஓடக்கூடாது. தண்ணீரில் தன் உருவத்தைப் பார்க்கக்கூடாது. பசுவை வீணாகக் கொல்பவன் அப் பசுவுக்கு எத்தனை உரோமங்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை ஜென்மங்கள் பசுவாகப் பிறந்து பிறரால் கொல்லப்படுவான். பசுவைக் காப்பாற்றிப் பேணுவதினால் கிடைக்கும் புண்ணியத்தின் தன்மைக்கு அளவே இல்லை. பசுவானது தன் கன்றுக்கு பால் கொடுக்கும் சமயத்திலும், தண்ணீர் குடிக்கும் சமயத்திலும் தடை செய்யக் கூடாது.

ஹோமம் செய்த பின்பு மங்களத் திரவியங்களைத் தரிசனம் செய்ய வேண்டியது, பிறகுதான் வெளியில் செல்ல வேண்டும். அறுகு, பழம், சந்தனம், மலர், ஜலகும்பம், தயிர், கன்றுடன் கூடிய பசு, எருது, பொன், அட்சை, தேன், கன்னிப்பெண், சுமங்கலி, மஞ்சள் ஆகியவை மங்களத்திரவியங்கள் ஆகும். துளசி பத்திரத்தை கையில் எடுத்துக் கொண்டு தன் பக்தன் எங்கு சென்றாலும் தான் அவனைப் பின்தொடர்ந்து செல்வதாகக் கண்ணன் கூறுகின்றான். இது எப்படி என்றால் பசு தன் கன்றைத் தொடர்ந்து செல்வதுபோலாகும் என்று கண்ணன் உவமையும் கூறியுள்ளார்.

கபிலையின் பாலைக் கடவுளுக்கே கொடுக்க வேண்டும். அதனைத் தாம் பருகில் நரகத்தில் வீழ்வர். புலையர்கள் பசுக்களின் சாலையிலே புகுந்தார்களாயின் எண்ணில்லா காலம் எரிவாய் நரகத்து வீழ்ந்து வருந்துவார்கள். அவர்களுக்குப் பரிகாரம் இல்லை. பசுக்களை இடர்நீங்கக் காக்காதவர்களும், மலட்டுப் பசுவின் மேலேனும், இடபத்தின் மேலேனும் பாரம் ஏற்றியவர்களும், இடபத்தில் ஏறினவர்களும் நரகத்தில் வீழ்வார்கள்.

பசுக்கள் உலகில் வாழும் உயிர்கள் எல்லாவற்றிலும் மேன்மையும், பெருமையும் உடையன. எல்லா உயிர்களின் மலங்களும் அருவருப்புடையவை; ஆனால் பசுவின் சாணம் புனிதமானது. ஏனைய மலங்களின் அசுத்தத்தைப் பசுவின் சாணங்கொண்டு அகற்றுவர். பரமேசுவரர் ஏறியருளும் இடபதேவருடைய திருக்குலம் பசு.

பசுவின் கொம்பினடியில் நாராயணரும், நான்முகனும் வாழ்கின்றனர். கொம்பின் நுனியில் கோதாவரி முதலிய தீர்த்தங்களும், சராசரமும், சிரத்தில் சிவபெருமானும், நடு நெற்றியில் பார்வதிதேவியும், நாசிநுனியில் முருகவேளும், உள் நாசியில் திக்குப் பாலகர்களும் வாழ்கின்றனர். செவிகளில் அச்சவினிதேவர்களும், கண்களில் சந்திர சூரியரும், பற்களில் வாயுதேவனும், நாவில் வருணபகவானும் வாழ்கின்றனர். இதயத்தில் வாணியம்மையும், கபாலத்தில் இயமனும் இயக்கர்களும், உதட்டில் காலை, உச்சி, மாலை என்ற முக்கால தேவர்களும், கழுத்தில் இந்திரனும், இடையில் அருக்கதேவரும், மார்பில் சாத்தியரும் வாழ்கின்றனர். நான்கு கால்களில் அநிலர்களும், முழங்காலில் மருத்துக்களும், குளம்பின் நுனியில் நாக உலகத்தார்களும், குளம்பின் பின் நடுவில்

சந்தருவரும், மேற்குளம்பில் தேவமாதரும், முதுகில் உருத்திரரும், சந்துகளில் வசுக்கள் எண்மரும், அரைப்பரப்பில் பிதிர் தேவர்களும், பக்கத்தில் ஏழு கன்னியரும், குதத்தில் இலக்குமி தேவியும், அடிவாலில் அமரர்களும், வால்மயிரில் சுதிரொளியும், வயிற்றில் பூமாதேவியும் மடிகளில் பெருங்கடல்களும், வயிறு, இதயம், முகம் என்ற மூன்று இடங்களில் காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினியம் என்ற முத்தீயும், எலும்பிலும் சுக்கிலத்திலும் வேள்வித் தொழில்களும் எல்லா அவயங்களிலும் கற்புடை மாதர்களும் நீங்காது வாழ்வார்.

பசுக்களை வருத்திய இடையனை அத்தொழிலிலிருந்து நீக்கி தாமே அத்தொழிலைச் செய்தார் விசாரசருமர் என்னும் சண்டேசுரர். சண்டேசுருடைய கூற்றினை நாம் கவனிக்கவேண்டும். “பசுவின் இரண்டுமடி அதன் கன்றுக்கும், இரண்டுமடி நமக்குமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அதனைப் புல்லுள்ள இடத்தில் மேய்த்தும் நல்ல நீரைக் குடிப்பித்தும், குளிர்ந்த நிழலில் உறங்குவித்தும், காப்பாற்ற வேண்டும். புனிதமான பசுக்களை மேய்த்துக்காப்பாற்றுதலே எம்பிரானுடைய திருத்தொண்டாகும்.

கண்ணன் பசுக்களைக் காத்தான் ஆனபடியினால் கோபாலன் என்னும் பெயரைப்பெற்றான். கால்நடை என்னும் சொல் சாதாரணமாக ஆடுமாடுகளைக் குறிக்க வழங்கிவருகிறது. எனினும், மக்கள் வளர்க்கும் விலங்குகளை யெல்லாம் கால்நடைகள் என்று சொல்லலாம்.

மனிதன் விலங்குகளால் விளையும் நன்மையை உணர்ந்து, அவற்றைப் பயன் படுத்தத் தொடங்கிய நாள் முதற்கொண்டே அவனது நாகரிகம் தொடங்கிற்று என்று கூறலாம். விலங்குகளைக் கொண்டு நிலத்தை உழுது பயிர் செய்யவும், நீர் பாய்ச்சவும், அவற்றை வண்டியில் பூட்டி ஏறிச்செல்லவும், அவற்றின் பாலைப் பருகவும், மயிரைக் கொண்டு ஆடைகள் செய்யவும் மனிதன் அறிந்துகொண்டான். அவைகளைத் தக்கபடி வளர்த்து நாளுக்கு நாள் விருத்தி செய்து வந்திருப்பது மனிதனின் அறிவிற்குச் சிறந்த சான்றாகும். மனிதன் தனது தொழிலுக்கு உதவிசெய்த மாடுகளைத் தெய்வமெனப் போற்றினான். அவற்றின் நன்றியை மாட்டுப் பொங்கல் மூலம் வெளிப்படுத்தினான். மாட்டுப் பொங்கல் அன்று

மாடுகளை நன்கு குளிப்பாட்டி, மாலையிட்டு, மணிகட்டி, பொட்டிட்டு, பூவிட்டு, பொங்கலும் இட்டு போற்றும் காட்சியை இன்றும் கிராமங்களில் கண்கொள்ளாக் காட்சியாகக் காணலாம்.

ஆனாயநாயனார் கன்றுகளையும், பசுக்களையும், எருதுகளையும் புறங்காட்டுக்குக் கொண்டுசென்று, விலங்குகளால் வருந்துன்பமும், நோயும் வராவண்ணம் காப்பாற்றி, இனிய மென்புல்லை அருத்தி, நன்னீர் பருகுவித்து, ஆன் இனங்கள் அளவின்றிப் பெருகுமாறு செய்தார். கன்றுகள், பால்கறவை மாறிய பசுக்கள், எருதுகள், பால் கறக்கும் பசுக்கள், சினைப் பசுக்கள், இளங்கன்றுடைய பசுக்கள் ஆகிய இவைகளைத் தனித்தனியே கொண்டிருந்த தொழுவங்கள் பல அவரிடம் இருந்தன. சிவமூர்த்திக்கு உபயோகமாகும் பால் முதலியன தரும் ஆவின் குலத்தைக் காப்பாற்றிச் சிவப்பணி செய்து வந்த அவர் சிவபெருமான் திருவடியில் அன்பு பொருந்திய இசையுடனே வேயங்குழல் ஊதுவதை மேற்கொண்டார். கண்ணனும் வேயங்குழல் ஊதி ஆநிரைகள் மேய்த்த செய்தியும் நினைவுகூரத்தக்கன.

வீடுதோறும் பசுவளர்த்தால் வீதிதோறும் பால் பண்ணைகள் பெருகும். நாடுதோறும் பசுவைக் காத்தால் நானிலம் செழிப்படையும்.

அமைதி

தனக்குத் தெரிந்தவற்றை மட்டும் மனிதன் பேசுவானாகில் உலகில் முழு அமைதி நிலவும்.

—பெர்னாட்சா

சாந்தியில்தான் அழகின் நிறைவுத் தன்மை இருக்கிறது. பகைமையில் அல்ல.

—கவி தாகூர்

வறுமை இருக்கின்ற இடத்தில் மட்டுமல்ல, செல்வம் இருந்த இடத்திலும் பலவித பாபச் செயல்கள் நடைபெறுகின்றது. ஆகையால் சுகம், துக்கம் இரண்டிலிருந்தும் எட்டி நிற்கும் பொழுதுதான் மனிதனுக்கு அமைதியும் ஆனந்தமும் ஏற்படும்.—வினோபாஜி

சிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமிகள்

தவத்திரு சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் தமது 20-வது வயதிலேயே நல்ல மனப் பக்குவத்தைப் பெற்றதன் காரணமாக ஞானத்தைத் தேடத் தொடங்கினார். அம் முயற்சியில் முதன் முதலாக இலங்கை தேசத்திற்குச் சென்றார். அங்கே ஒரு சிவயோகியைத் தரிசித்தார். அவர்தான் சிவயோக சுவாமிகள்.

அந்த சிவயோகியே இவரை இந்து சைவ சித்தாந்த மார்க்கத்தில் ஈடுபடுத்தினார். பிறகு வெகு விரைவிலேயே இலங்கையில் அளவெட்டியில் தவத்திரு சுப்பிரமணிய ஆசிரமத்தை நிறுவி பயனுள்ள சேவைகளை மக்களுக்குச் செய்து வந்தார்.

சுவாமிகள் தமது 30-வது வயதில் தாம் பிறந்த கலிபோர்னியாவில் 1957-ல் சைவ சித்தாந்த ஆலயம் ஒன்றை உருவாக்கினார். அந்த ஆலயத்தில் சைவ சித்தாந்த யோக நெறிமுறை ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. சந்நியாச வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள விரும்பும் இளைஞர்களுக்கு அதன்படி தீவிரமான பயிற்சி தரப்பட்டது. இந்த சைவ சித்தாந்த ஆலயத்தின் ஒரு கிளையாக 'ஹிமாலயன் சபா' என்பது 1965ல் உருவாக்கப்பட்டது.

இவைகளுக்குப் பிறகுதான், சுவாமிகள் ஹவாய் தீவில் குடியேறி சிவாலயத்தை உருவாக்கினார். அதன் பின்னர் பல ஆண்டுகளையும், பெண்களையும் சைவ சித்தாந்த நெறியைப் போதிக்கும் ஆசிரியர்களாக உருவாக்கியுள்ளார்.

பிறப்பால் ஒரு அமெரிக்கராக இருந்தும், நடை, உடை, தோற்றம் எண்ணம் ஆகிய அனைத்தாலும் அவர் ஒரு சிவயோகியாக - தவயோகியாக வாழ்ந்து கொண்டு வருவது நம்மை எல்லாம் மெய்சிலிர்த்துச் செய்கிறது.

பத்மாசனம்

யோகி சி. வைரவநாதர்

செய்யும் முறை:

சப்பாணி கொட்டியிருந்து, வலது காலை இரு கைகளாலும் பிடித்து, அதாவது: இடது கையால் வலது குதிக்காலையும் வலது கையால் அதன் நுனிக்காலையும் பிடித்து, இடது கையால் பிடித்த குதிக்காலை இழுத்தும் அதே நேரம் வலது கையால் நுனிக்காலையும் உள்தள்ளி-குதிக்காலை இடது தொடைமேல் அடிவயிற்றில் ஒட்ட வைக்கவும்-அடுத்தபடியாக இடது காலையும் அதே வண்ணம் இப்போ வலது கையால் இடது குதிக்காலையும் இடது கையால் அதன் நுனிக்காலையும் உள்தள்ளி-குதிக்காலை வலது தொடைமேல் அடிவயிற்றுடன் ஒட்டி வைக்கவும்.

பத்மாசனம் செம்மையாக அமைவதற்கு
கவனிக்க வேண்டியவை:

இரு முழங்கால்களும் விரிப்பில் படவேண்டும். முதுகைக் கோணாது நிமிர்த்தி வடிவாக இருக்க வேண்டும். ஆரம்பத்தில் சிலருக்குக் கால்கள் மடிவதற்குக் கடினமாக இருக்கும். அவசரப்படாமல் இவர்கள் அரைப் பத்மாசனம் போட்டுக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பழகலாம். ஊக்கமும் முயற்சியுந்தான் தேவை. கைகளை இரு முழங்கால்கள் மீதும் நீட்டிவைத்து அழுக்கிக்கொள்ளவும். உள்ளங்கால்கள் நிமிர்ந்து மேற்பார்த்தபடி இருக்க வேண்டும். இங்கே முக்கியம் நன்றாக நிமிர்ந்து நிற்பது ஆகும். சுவாசத்தை இலேசாக விட்டு வாங்கவும். இப்படி பத்மாசனம் பழகவும். இருக்கும் வரைக்கும் இருந்த பிறகு மெல்லக் கால்களைக் கழற்றி நீட்டி கைகளால் நொந்த இடங்களைத் தேய்த்து விடவும். திரும்பத் திரும்ப இரண்டு மூன்றுதடவை செய்து பழகவும்.

பலன்கள்:

முதுகெலும்பு நேராக நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. பத்மாசனத்தில் நிமிர்ந்திருக்கும் பொழுது முதுகெலும்பும் அத்துடன் சேர்ந்திருக்கும் இரத்தக் குழாய்கள், தசைகள், நரம்புகள் முதலியனவும் ஆரோக்கியத்தை அடைகின்றன. சுவாசப்பை அகன்று விரிந்து விடுகிறது. இதனால் போதியளவு பிராணவாயு உட்செல்ல உதவுகிறது. முக்கியமாக இப்பத்மா

சனம் சுவாசப் பயிற்சிக்கும். தியானத்திற்கும் மிகவும் உகந்ததாகும். இருதயம் இலேசாக வேலை செய்கிறது. மார்பில் இருந்து அடிவயிறுவரை இருக்கும் முக்கிய அங்கங்கள் எல்லாம் ஆறுதலடைகின்றன. இதில் கூனலுக்கு இடமில்லை. மனம் ஒருமுகப்படும். வீரியம் உண்டாகும். அலையும் மனது அலையாமல் இருக்கும். மிக அவசியமான ஆசனம். சகல ஆசனங்களையும் பயிலுவதற்கும் அடிப்படையாக இருப்பது பத்மாசனம் ஆகும்.

சுவாமி ராமதாஸ் அருளுரைகள்

எதனையும் தருவது எமது இறைவனே!

தமிழ் வடிவம் ம. சி. சிதம்பரப்பிள்ளை

உலகில் வாழும் உயிர் உள்ளவற்றுக்கும் உயிர் அற்றவற்றுக்கும், காப்பவராகவும், வளர்ப்பவராகவும் இருப்பவர் இறைவன் ஒருவரே. மனிதனோ தனது சுய முயற்சி இல்லாமல் உலகில் ஒன்றும் இயங்காது என எண்ணுகின்றான். இறைவன் ஒன்று உண்டு என்பதனை முற்றாக அகற்றிவிட்டு, யாவும் தமது ஆக்கொப்படியே நடக்கின்றன என எண்ணுகின்றான். ஆனால் ஆண்டவனது அளப்பரிய சக்தியினாலேயே அண்ட சராசரங்களும் (மனிதனும், மிருகங்களும், மரங்களும், இன்னும் ஊரும் ஜெந்துக்களும்) இவ்வுலகில் இயங்குகின்றன.

இவ்வித மயக்க சிந்தனையுள்ள ஒருவன் ஒரு பொதியுடன் புகையிரதமொன்றில் ஒரு நாள் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தான். பிரயாணம் செய்யும்போது தனது பொதியைத் தலையில் தூக்கி வைத்தான். அவ்வாறு தலையில் வைக்காதுவிடின் பொதி தன்னுடன் இருக்காதென எண்ணினான். இவ்வாறான புத்திசாலி இவன். இம்மாதிலத்தில் உள்ள அத்தனை பாரததையும் இறைவனே தாங்குகின்றார். அதனை மறந்து, நாங்கள் நினைக்கின்றோம் எங்கள் சுமைகளை நாங்களே சுமக்கவேண்டுமென்று.

சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

மாதாஜி வாழ்க! சுவாமி ராமதாஸ் வாழ்க!

எங்கும் இன்பமே சூழ்க!

தூர்ம சாஸ்திரம்

—பொய்யாமொழி—

மனிதன் செய்யக்கூடிய காரியங்கள் தடங்கல் இல்லாமல் நடக்க வேண்டுமானால், முதலில் விநாயகப் பெருமானை வேண்டிய பின்பு, பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் போன்ற மும் மூர்த்திகளையும், தன் குலதெய்வத்தையும், தன்குல குருவையும், நவக்கிரகங்களையும் தன் சக்திக்குத் தகுந்தபடி அர்ச்சனை அபிஷேகம், நைவேதனம், பூஜை, பிரார்த்தனை முதலியன செய்யவேண்டியது இந்துக்களின் கடமையாகும்.

நமது குடும்பத்தில் சுபகாரியங்கள் நடப்பதற்கு முன்பும், நடந்த பின்பும் குலவழக்கப்படி குல தெய்வத்திற்கு பூஜை காரியங்களும், பிதிருக்களுக்குப் பிரீதி உண்டாகும் சிரார்த்தம், தர்ப்பணம் போன்றவைகளையும் செய்தால்தான் குலதெய்வத்தின் பக்கபலமும், பிதிருக்களின் ஆசீர்வாதமும் கிடைத்து குடும்பம் குதூகலிக்கும். அதே சமயம் இஷ்டதெய்வத்தையும் மறந்துவிடக்கூடாது.

சிருஷ்டி கர்த்தாவான பிரம்மதேவன் மனிதர்களின் நெற்றியில் அழுத்தமாக எழுதியுள்ள அக்ஷர வரிசைக்கு “ஜாதகம்” என்று பெயர். அப்படிப்பட்ட புனிதமான ஜாதகத்தை எழுதிய பிரமதேவனின் ஜாதகத்தையே கணித்து பலன் கூறக்கூடிய ஆற்றலும், ஈரேழு பதினான்கு லோகங்களையும், அங்கு நடைபெறும் சுபாசுப பலன்களையும் பன்னிரண்டு இராசிகளில் அடக்கி கணித்துக்கூறும் வல்லமை படைத்தவர்களை ‘ஜோதிஷர்’ என்றும் ‘தைவக்ஞர்’ என்றும் கூறுகின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட ஜோதிஷர்களுக்கு சாமர்த்தியம் மட்டும் இருந்தால் போதாது. சரக்கும் இருக்க வேண்டும்.

ஜோதிடம் கூறும் ஜோதிடனும், நீதி வழங்கும் நீதிபதியும் காரணமின்றி பரிகாரம் பண்ணுகிறவனும், தேவாலயத்தில் பூஜை செய்யும் அர்ச்சகனும், சாஸ்திர ரீதியாகச் செய்யாவிட்டால் பிரம்மஹத்தி தோஷம் வரும் என்று மகான்கள் கூறிஇருப்பதால் பயபக்தியுடன் ஒருமுடிவு எடுக்கவேண்டும்.

குழந்தையானது பூமியில் பிறந்த உடன் நெய், தேன் இவற்றில் சொர்ணத்தைத் தேய்த்து, அக்குழந்தையின்

நாவில் குலதெய்வத்தின் பெயரைவேண்டிக்கொண்டே மூன்று முறை தடவவேண்டும். அதன்பின்பே தொப்புள் கொடி அறுக்கவேண்டும். குழந்தை பிறந்த ஐந்தாவது நாள் பாவக் கிரக தோஷ நிவர்த்திக்காக பஞ்சாயுத ரகசு செய்து அரை ஞாணில் கட்டவேண்டும். இதனால் பாலாரிஷ்ட தோஷம் விலகுகிறது.

குழந்தை பிறந்த பதினொராவது நாளில் நல்ல இலக்கினத்தில் பெரியோர்கள் முன்னிலையில் வைத்து நற்பெயர் இட வேண்டும். நாகரிகப் பெயர்கள் இடுவதைவிட தெய்வங்களின் பெயர்களை வைப்பதே சிறந்தது. குழந்தை பிறந்த முப்பத்தோராவது நாள் சுபலக்கினத்தில் பாலாடையினால் அக்குழந்தையின் தாயாரைக் கொண்டு குழந்தையின் வாயில் பால் ஊற்றச் செய்ய வேண்டும். தாயார் கிழக்கு முகமாக அமர்ந்து குழந்தையின் தலை வலது துடையில் இருக்கும்படி படுக்க வைத்து வலது கையால் பால் ஊற்ற வேண்டும்.

குழந்தை பிறந்த நாலாவது மாதத்தில் ஒரு நல்ல தினத்தில், அக்குழந்தைக்கு சூரியதரிசனம், சந்திரதரிசனம், பசுதரிசனம், தேவாலயதரிசனம் செய்விக்க வேண்டும். செவ்வாய் சனி தவிர மீதி உள்ள கிழமைகளில் பௌர்ணமிவரும் சமயம் இவைகளைச் செய்வது நல்லது.

குழந்தை பிறந்த ஆறாவது மாதத்தில் சுக்கிலபட்சத்தில் பத்தாமிடம் சுத்தியுள்ள லக்கினத்தில் ஒரு நல்ல முகூர்த்த தினம் பார்த்து பெற்றோர்கள் அக்குழந்தையை மடியில் உட்கார வைத்து பால், தயிர், நெய் தேன், அன்னம் ஆகிய இவ்வைந்தையும் சேர்த்து வாயில் ஊட்ட வேண்டியது. இதற்கு அன்னப்பிராசனம் என்று பெயர். இதைக் குலதெய்வ, இஷ்ட தெய்வ கோவிலில் கூடச் செய்யலாம்.

குழந்தை பிறந்த ஆறாவது மாதத்திலோ அல்லது எட்டாவது மாதத்திலோ ஒரு நல்ல தினத்தில் அஷ்டம சுத்தியுள்ள இலக்கினத்தில் பொன் ஊசியினால் காது குத்த வேண்டும். ஆண் குழந்தைக்கு முதலில் வலது காதும், பெண் குழந்தைக்கு முதலில் இடது காதும் குத்த வேண்டும். சிலர் பிறந்த நாள் அன்று காது குத்துகிறார்கள். அதைவிட ஆறாவது எட்டாவது மாதத்தில் காது குத்தினால் வைரம் அணியும் யோகம் வரும்.

குழந்தை பிறந்தமூன்றாவது வயதில் அல்லது ஐந்தாவது வயதில் ஒன்பதாமிடம் சுத்தியுள்ள இலக்கினத்தில் ஒரு நல்ல தினத்தில் குழந்தைக்குச் செளளம் செய்தல் வேண்டும். இந்தச் செளளம் செய்வதை குலதெய்வ கோவிலில் அல்லது பிரார்த்தனை செய்த ஆலயத்தில் செய்வது சிறப்பு. இதனால் பீடை விலகுகிறது. சதுர்த்தியில் மயிர் கழித்தால் தாயாருக்கும், சதுர்த்தசியில் சகோதரிக்கும், சஷ்டி சகோதரனுக்கும், பெளர்ணமி பிதாவுக்கும் பீடை உண்டாக்கும். நவமி அன்று மயிர் கழித்தால் நனதான்ய சம்பத்து நாசம் அடையும். ஞாயிறு அல்லது வியாழக்கிழமை ஆனால் மேற்படி திதி தோசம் இல்லை.

பிரேதத்தின் பின் போகுதல், நகத்தை வெட்டுதல், மலை ஏறுதல், சமுத்திரத்தில் குளித்தல், வீடுகட்டுதல், தூர தேச யாத்திரை செய்தல், வீட்டில் விவாகம் செய்தல், சிரார்த்த வீட்டில் புசித்தல் ஆகிய இவ்வெட்டுவித காரியங்களையும் கர்ப்பிணியுடன் இருக்கும் கணவன் நீக்க வேண்டியது, அதே சமயம் கணவன் கர்ப்பிணியுடன் இருக்கும் மனைவியை எந்த விதத்திலும் கஷ்டப்படுத்தவோ, அசிங்கமான வார்த்தை கூறவோ கூடாது.

எல்லாத் தினங்களும் குணதோஷம் கலந்துதானிருக்கும். தோஷமில்லாத நாட்கள் தேவாதிதேவர்களுக்கும் கிடையாது. சொற்ப தோஷம் இருந்தாலும் அதிகமான குணபாகமுள்ள நாட்களில் சுப காரியங்கள் செய்யலாம். உத்தம சோதிடர்களின் வார்த்தையிலும் வாக்கிலும் சரஸ்வதி தேவியும், நவக்கிரகங்களும் வாசம் செய்வதால் அவர்கள் வைக்கும் முகூர்த்தம் சிறப்புடையதாகும்.

அறிவு

வீட்டுக்கு ஒளிதரும் விளக்கே வீட்டை எரிக்கவும் செய்யும்.

—கவி தாகூர்

மனிதனுக்குப் பற்றுதலால் விருப்பமும், விருப்பத்தால் சினமும், சினத்தால் மயக்கமும், மயக்கத்தால் புத்திநாசமும், புத்தி நாசத்தால் அழிவும் ஏற்படுகின்றது.

—பகவத்கீதை

சீவகீகை

(இராமநாதபிள்ளை-சித்தாந்த பண்டிதர்-கழகப்புலவர்)

திருநீறு பெறுதல்.

“என்ற பொழு தவரகளை எதிரேற்றுக் கொண்டிறைஞ்சு
நின்றதபோ தனியாகும் நின்மலன்பேர் அருள்நினைந்து
சென்றுதிரு வீரட்டம் புகுவதற்குத் திருக்கயிலைக்
குன்றுடையார் திருநீற்றை அஞ்செழுத் தோதிக் கொடுத்தார்”

(12-திரு நா-66)

திருநீறு பூசுதல்.

“திருவாளன் திருநீறு திலகவதி யாரளிப்பப்
பெருவாழ்வு வந்ததெனப் பெருந்தகையார் பணித்தேற்றங்கு
உருஆர அணிந்து தமக்கு உற்ற இடத்து உய்ய நெடு
தருவாராய்த் தம்முன்பு வந்தார்பின் தாம்வந்தார்”

(12-திருநா-67)

சிவகுரு வணக்கம்.

“தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுருச் சிந்தித்தல் தானே”

(10-139)

சிவப் பொழுதுணர்த்தல்.

“காலையே போன்றிலங்கும் மேனி கடும் பகலின்
வேலையே போன்றிலங்கும் வெண்ணிறு—மாலையின்
தாங்குருவே போலும் சடைக்கற்றை மற்றவற்கு
வீங்கிருளே போலும் மிடறு”

(11-காரை.அற-65)

கடவுள் வணக்கம்.

“படைக்கல மாக உன் நாமத் தெழுத்தஞ்சென்
நாவிற் கொண்டேன்
இடைக்கலம் அல்லேன் எழுபிறப்பு முனக்
காட் செய்கின்றேன்
துடைக்கிலும் போகேன் தொழுது வணங்கித்
தூநீற்றணிந்துன்
அடைக்கலம் கண்டாய் அணிதில்லைச் சிற்றம்
பலத்தரனே.

(4-81-8)

போற்றுபுகழ் நூலும் பொருள் நூலும் நாமுய்யப்
போற்றியருள் மெய்யுத்தான் போற்று

திருவருட் புனல்.

“ஏனியிடர்க் கடலிடைப்பட் டுளைக்கின் றேனே
இப்பிறனி அறுத்தேற வாங்கி ஆங்கே
கூனியம் குலகளைத்தும் உருளிப் போகக்
குறியிலறு குணத்தாண்டு கொண்டார் போலும்
தாவிமுதற் காவிரிநல் யமுனை கங்கை
சரசுவதிப்பொற் றுமரைபுட் கரணி தென்னீர்க்
கோலியொடு குமரிவரு தீர்த்தம் சூழ்ந்த
குடந்தைக் கீழ்க் கோட்டத்தெம் கூத்தனரே” (6-75-10)

காவிரியே பெண்ணையம் ராவதி பொன்முகலி
மேவு பொருதை மிளிர்வையை—தாவில்கம்பை
கொள்ளிடம்பா லிக்கெடிலம் கூறுமன்னி முத்தாறு
வேள்ளாறு கங்கைநிவா மேவு.

திருவருள் நீறு.

“கங்காளன் பூசம் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூச மகிழ்வரே ஆமாகில்
தங்கா வினையும் சாரும் சிவகதி
சிங்காரமான திருவடி சேர்வரே” ((10-16-16)

திருவருள் நீறு குழைத்தல்

“தாரார் கொன்றை பொன்தயங்கச் சாத்திய மார்பகலம்
நீரார் நீறு காந்தம் வைத்த நின்மலன் மன்னும் இடம்
போரார் வேற்கண் மாதர் மைந்தர் புக்கிசை பாடலினால்
யாரார் கின்ற பட்டினத்துப் பல்லவன் சுச்சரமே” (1-95-4)

திருவருள் நீறு அணிதல்.

அ-உச்சி — ‘திருச்சிற்றம்பலம்’
ஆ-நெற்றி.

“மந்திர மாவதும் நீறு வானவர் மேலதும் நீறு
சுந்தர மாவதும் நீறு துதிக் கப் பவேதும் நீறு
தந்திர மாவதும் நீறு சமயத்தில் உள்ளதும் நீறு
செந்துவர் வாய்உமை பங்கன் திருஆலவாயான் திருநீறே” (1-66-1)

இ-மார்பு

வேதத்தில் உள்ளதும் நீறு வெந்துவர் தீர்ப்பதும் நீறு
போதந் தருவதும் நீறு புன்மை தவிர்ப்பதும் நீறு
ஓதத் தருவதும் நீறு உண்மையில் உள்ளதும் நீறு
சீதப் புனல் வயன் சூழ்ந்த திரு ஆலவாயான் திருநீறே. (2)

இராமாயண சாரம்

(கம்ப ராமாயணத்தைப் பின்பற்றி தொகுத்தது).

(மதுரை துணைநிபதி ஸ்ரீ ச. காளி ராமன்)

“தன் கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்
என் கடன் பணி செய்து சிதம்பரே”

ஈழத்துப் பெரியவர் தவத்திரு. முத்தையா அவர்கள் 27-12-82ம் நாள் மதுரை சித்தாச்சிரமத்திற்கு வருகை தந்து ஆத்மீக சிறப்புச் சொற்பொழிவு ஒன்று ஆற்றினார்கள். அச் சமயம் சித்தாச்சிரம பூஜ்ய ஸ்ரீ குருமகான் அவர்கள் அடியேனையும் அழைத்து தவத்திரு முத்தையா அவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்ததோடல்லாமல் அப்பெரியார் முன்னிலையில் இராமாயணச் சாரத்தை பத்து விநாடிகளில் சொல்ல வேண்டும் என்று பணித்தார்கள். இது மிக அரிதான காரியமாக இருந்தபோதிலும் இரு பெரியவர்கள் முன்னிலையில் அமர்ந்திருந்த அனுக்கிரஹம் அடியேனைப் பேச வைத்தது. அதில் கூடியமட்டில் அடியேன் பேசிய கருத்துக்களைக் கீழே தந்துள்ளேன். குற்றம் காண்கின் மன்னித்தருள வேண்டுகிறேன்.

இராம சரித்திரத்தின் சாரத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் பின் வருமாறு சொல்லலாம்.

1. பிறக்க வேண்டும்; பிறந்தான்.
2. விலக வேண்டும்; விலகினான்.
3. இழக்க வேண்டும்; இழந்தான்.
4. சேர வேண்டும்; சேர்ந்தான்.
5. உணர்த்த வேண்டும், உணர்த்தினான்.
6. முடிக்க வேண்டும்; முடித்தான்.

பிறக்கவேண்டும்; பிறந்தான்:

இராமன் பரம் பொருள் என்பதை ஒப்புக் கொண்டால் அவன் அவதாரம் எடுத்துத்தான் இலட்சியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ப தில்லை. பரம்பொருளாகிய அவன் சிறுசுலனத்தில் கூட ஆக்கலாம், காக்கலாம், அழிக்கலாம், இருந்தாலும் அவதாரம் அவசியமாகின்றது. அதுவும் மனிதனாக. ஏன்? அதற்கு இரண்டு விவாச்சியங்கள். (1) தன்னை உணர்ந்தவர்களுக்கு அருள் புரியவேண்டும். இது மூல விவாச்சியம்.

(2) முறை துறந்தாளை முடிக்க வேண்டும். இது உபநியாச்சியம். இரண்டுமே அவதரித்துத்தான் செய்ய முடியும். இராவணன் தனக்கு அழிவில்லாத வரத்தைக் கேட்டான்.

ஆனால், அவன் அகந்தை மனித குலத்தைத் துச்சமாக மதித்தது. ஆகவே மானிட அவதாரம். மானிடத்தின் சிறப்பு இராவணன் மட்டுமல்ல இவ்வுலகமே அறிய வேண்டும். அவனை உணர்ந்து பரகதி அடைபவர்களும் மானிடர்களே என்பதையும் பாமரன் அறிந்து தன்னைப் பண்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். எனவே பிறக்கவேண்டும்: பிறந்தான் மனிதனாக. விலக வேண்டிய நிமித்தங்கள் ஏற்கனவே உருவான இடத்தில் தசரதனுக்கு மகனாகப் பிறந்தான். (தசரதனின் சாபம்..தசரதன் கொடுப்பதாகச் சொன்ன வரம் இரண்டும் அவதாரத்திற்கு முன் ஏற்பட்ட நிமித்தங்கள்.)

விலக வேண்டும்; விலகினான்:

சானகியைக் கைப்பிடித்த இராமன் அயோத்திக்கு அரசனாகித் தங்கி விட்டால் அவதார இலட்சியம் நிறைவேற வேண்டாமா? இராமன் அயோத்திக்கு மட்டும் உரியவன் அல்லன். அவன் உலகத்திற்குரியவன் என்பதை உணர்ந்தவன் போல் கைகேயி தன் உறுதியில் தளராது அவனை வெளியேற்றுகிறாள். இதை உணர்ந்துதானே இராமனே யுத்தகாண்ட இறுதியில் தசரதனிடம் 'தீயன் என ஒதுக்கிய என் தெய்வத்தையும்' என்று கைகேயியைக் கூறுதலால் கைகேயி இராமாவதாரத்தை உணர்ந்து செயல்பட்டவன்போல் தெரிகிறாள். தசரதன் கடைசியாகக் கைகேயியிடம் 'பரதனும் நீயும்' அரசை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்கண், என் உயிர் இராமன் கானகம் செல்லாமல் இருக்க அருள்' என்று கேட்டபோதும் கூட அவன் இராமன் விலகுவதில் உறுதியாக இருந்தான் எனப் பார்க்கும்போது அவன் இயக்கப்பட்டவன் என்பது தெளிவு.

இராம பட்டாபிஷேகத்திற்கு நாள் குறிக்கிறான் வசிட்டன். ஆனால் அது நடைபெறவில்லையே. ஏன்? வசிட்டனுக்கு அத்துனை அறிவுத்திறன் இல்லையோ என்று நினைக்கத் தூண்டுகிறது. இங்கேயும் வசிட்டன் முதலில் நாள் குறித்தது இராமனை உலகிற்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்து வைக்க நாள் குறித்ததாகத் தான் தெரிகிறது. அவன் அயோத்திக்கு மட்டும் உரியவனல்லன்; அவன் உலகம் முழுவதற்கும் உரியவன் என்பதை வசிட்டன் உணர்ந்து செய்திருக்கிறான் எனத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இதனால் தான் கம்பன் இறுதியில் பட்டாபிஷேகத்தின் போது "வசிட்டனேபுனைந்தான் மெளலி" எனக்கூறி அந்த 'ஏ' காரத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்தான். எந்த வசிட்டன் எதை உணர்ந்து முதலில் நாள் குறித்தானோ அதே வசிட்டன் அவதார இலட்சியம் பூர்த்தியானதும் அயோத்திக்கு அவனை அரசனாக்கிவிட்டான். ஆக விலக வேண்டும்

என்ற நிமித்தம் ஏற்பட்ட போது விலகினான். அதுவும் அப்பொழுது தலர்ந்த செந்தாமரையினைப் போல் மலர்ந்து விலகினான். அதுவும் கடப்பாடில்லாத சீதா இலட்சுமண சகிதம் விலகுகிறான்.

இழக்க வேண்டும் இழந்தான்:

ஆரண்ய காண்டத்தில்தான் முதன் முதலில் இராமன், தான் அரக்கரை அழிக்கப் பிறந்தவன் என்பதைத் தெரியப்படுத்துகிறான். இங்கு தான் அவன் தன்னை உணர்ந்த அத்திரி, சரபங்கர், தாருகா வன முனிவர்கள், அகத்தியன் இவர்களுக்கு தன் தரிசனத்தால் அருள் கொடுத்து அருளாகி பெற்றுச் செல்லுகிறான். உபவியாச்சியமான இராவண வதம் நிகழ வேண்டாமா? அதற்குண்டான நிமித்தங்கள் வேண்டுமே. வஞ்சமகள் வருகிறான். அவள் பங்கயச் செல்வியின் மந்திரத்தை மனத்துள் பர்வித்து அவள் உருவை அடைகிறான். அந்தப் பங்கயச் செல்வியான சீதையே இராம சூர்ப்பனகை சமவாதத்தின் போது அங்கு தோன்றித் தன் உருவைக் காண்பித்துச் சூர்ப்பனகை மனதில் வஞ்சகத்தை ஊட்டுகிறான். அந்த வஞ்சகம் பரிணமித்து இராவணன் மனம் கலைக்கப்பட்டு இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து செல்லுகிறான். அதுவும் அவள் தனிமையாக இருக்கும் போது. அத்தனிமையைச் சீதை தானே தேடிக்கொள்கிறாள். மாணக் கேட்டு கணவனையும், கடிய சொல்லால் இலக்குவனையும் பிரிக்கிறாள். தனிமை கிடைக்கிறது. இராவணனுக்கு அச்சுழ்நிலையை உண்டாக்கிக் கொடுக்கிறாள். இராமனுக்கு இராவண இராச்சியத்தில் நுழைந்து அவனை சங்கரிக்க நிமித்தம் கிடைக்கிறது. எனவே சீதையை இழக்க வேண்டும்: இழக்கிறான்.

சேரவேண்டும் சேர்ந்தான்:

சீதையை இழந்த இராமனுக்கு இப்போது அவள் இருப்பிடமும், பகைவனோடு போர் செய்ய இராணுவ பலமும் தேவைப்படுகிறது. சடாயு என்ற கழுகரசனைச் சந்திக்கிறான். சடாயுனின் இராம கைங்கரியம் இராவணன் சீதையைத் தென்திசை கொண்டு செல்லுகிறான் என்பதோடு முடிந்துவிடுகிறது. சடாயுனின் அண்ணன் சம்பாதியின் இராம கைங்கரியம் இராவணன் சீதையை இலங்கையில் சிறைவைத்துள்ளான் என்று சொல்வதோடு முடிந்துவிடுகிறது. இப்போது இராமன் மூன்று குரங்குகளைச் சந்திக்கிறான். ஒருவன் கேட்டுத் தெளிந்தவன் (வாலி) ஒருவன் பார்த்துத் தெளிந்தவன் (அனுமன்) ஒருவன் பார்த்து, கேட்டு, சோதித்துத் தெளிந்தவன் (சக்கிரீவன்) இவர்கள் மூவரில் வாலிக்கு முதலில் மோட்சம் கொடுத்து விடுகிறான். அனுமன் ஞானம் அடைந்தான். குறிப்பறிந்து செயலாற்றுவான். சக்கிரீவன் அனுமானுக்கு எஜமான் என்பதால் தேவைப்படுகிறான். சக்கிரீவனையும், அனுமனையும்

சேர்க்க வேண்டுமாதலால் வானி வதம் அவசியமாகிறது. ஆகவே வானிக்கு மோட்சமாகிறது. ஆக இராமனுக்கு பூலோக கைங்கரியங்களுக்குத் தேவை சுக்கிரீவன், அனுமன், அங்கதன் இவர்கள் சேவை அவர்களைச் சேரவேண்டும். முறைப்படி சேர்ந்தான்.

உணர்த்தவேண்டும்; உணர்த்தினான்:

இங்கு ஜீவாத்ம, பரமாத்ம தத்துவம் உணர்த்தப்படுவதற்காகத் தானே இருசூருகப் பிரிந்து தன்னைப் பரமாத்மாவாக நிறுத்திக்கொண்டு தன் இதய கமலத்தில் வீற்றிருக்கும் திருவை, சீதையை ஜீவாத்மாவாகப் பாவித்துத் தனியளாக இருக்கும் ஜீவாத்ம தத்துவமாகிய சீதையின் 'காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதும்' தன்மையையும் அதாவது ஜீவாத்மாவின் கர்மாவாகிய பரமாத்மாவை அடையக் கிடக்கும் தவத்தை அந்தத் தவம் செய்தவமாம் தையல் மூலமும் அதே சமயம் தன்னை உணர்ந்து ஜீவன் முக்தர்களை ஆட்கொள்ள பரமாத்மா துடிப்பதையும் உலக மக்கள் உணரும் பொருட்டு ஆகும் நாடகம் சுந்தரகாண்டத்தில் பார்க்கிறோம். ஜீவாத்மாவிற்குப் பரமாத்ம தத்துவத்தை விளக்கி வழிப்படுத்துவதற்கும், பரமாத்மாவிடம் அதை நினைந்து அல்லற்படும் பக்குவமடைந்த ஜீவாத்ம நிலையை விளக்கி வழிப்படுத்துவதற்கும் ஒரு ஞானாசிரியன் தேவை. அதற்கு அனுமன் செயலாற்றுகிறான். பரமாத்மா, ஜீவாத்மா, ஞானாசிரியன் இம்மூவர் செயற்பாடுகள் பரமனுக்கு உணர்த்த வேண்டும்; உணர்த்தினான்:

முடிக்க வேண்டும்; முடித்தான்:

முடிக்க வேண்டும் என்று இங்கு குறிப்பிடுவது இராவண சம்ஹாரம் மட்டுமல்ல. குறன், சுக்கிரீவன், விபீஷணன் ஆகியோரின் சரணாகதி தத்துவத்தின் முடிவு தெரிய வேண்டும். அத்துடன் இராவண சம்ஹாரமும் ஆகவேண்டும். மேற்சொன்ன மூவரையும் உடன் பிறப்புகளாக ஏற்றுக்கொண்டு, ஒருவன் மூலம் கங்கையைக் கடந்து, அடுத்தவன் மூலம் படைப்பலமடைந்து, மூன்றாமவன் மூலம் எதிரி பலமறிந்து இராமன் செயல்படுகிறான். மூவரும் உடன் பிறப்புகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். இறுதியில் இராவண சம்ஹாரம். மாட்சியில் வீழ்ச்சியடைந்த எதிரியே நல்லதொரு பகையைப் பெற்றேன் என மகிழ்ந்து இருக்கிறான். இறந்த அந்த முறை துறந்தானின் முகங்கள் மும்மடங்கு பொலிந்த காட்சியை நமக்கு எடுத்துக்காட்டி அதற்குக் காரண பூதமான அந்தப் பரமாத்ம தத்துவத்தை அவன் கையால் இறக்கும் அனுபவத்தை நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறான்.

அவதாரத்தின் இருவியாச்சியங்களும் முடிவடைந்த பின் இராமன் அயோத்திக்கு உரியவனாகிறான். அவனையே நினைத்து வேள்வி ஆற்றிக் கொண்டிருக்கும் பரதனையும் ஆட்கொள்கிறான்.

இறுதியில்:

அரியணை அனுமன் தாங்க அங்கதன் உடைவாள் ஏந்த
பரதன் வெண்குடை கவிக்க இருவரும் கவரி வீச....
வசிட்டனே புனைந்தான் மௌலி

என்ற தன்மையில் இராமராச்சியம் துவங்குகிறது.

ஞானசிரியனாகிய அனுமன் அரியணை தாங்குகிறான். அதாவது ஞானத் தின் மீது அறம் திருவுடன் ஆரோகணிக்கின்றது. சமாதானத் து துவஞ கச் சென்ற அங்கதனிடம் உடைவாள் சென்றுவிடுகிறது. அதாவது இனி அங்கு பூர்ண அமைதி. ரீதி எனும் ஆறு புகமண்டும் பள்ளம் எனும் தகையானாகிய பரதன் வெண்குடை தாங்குகிறான். அதாவது நீதியின் நிழலில் ஞானத்தை ஆரோகணித்து அறம் திருவுடன் அமைதியுடன் செயல்படுகின்றது. அது மட்டுமா? இருவரும் கவரி வீசுகின்றார்கள். இலக்குவன், சத்ருக்கன் இருவரும் மிதமிஞ்சிய பக்தியில் தங்களை முறையே ராமனுக்கும் பரதனுக்கும் அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள். ஆக பக்தி எனும் காற்று வீரத்துடன் பரவ ஞானத்தின் மீது ஆரோகணித்து நீதியின் நிழலில் அமைதிச் சூழ்நிலையில் அறமும் திருவும் ஆற்ற வேண்டிய செயல்களை ஆற்றுகின்றன.

முடிவில் பரகதி உணர்ந்தவர்களுக்கு அருள்பாலித்து, அல்லவர்களை அழித்து அதன் முடிவில் பரமானந்தம் கிட்டுகிறது. இச்செயல்களை முடிக்க வேண்டும்; முடித்தான்.

வாழ்க சீர் அடியாரெல்லாம்!

இளமை

இளமை கனவு காணும் பருவமே.

—தீபேஷ்தான்

நீரில் தோன்றும் குமிழியைப் போன்றது

இளமைப் பருவம்.

—குமரகுருபரர்

வாழ்நாளின் இனிய பருவம் இளமை. இதை நாம்
முதுமையில்தான் உணர்கிறோம்.

—கிளைடர்

க. பொ. த. உயர்தரம் - இந்துநாகரிகம் 1

விரிவான பாடத்திட்டம்

1. 1 இந்து நதிக் கலாசாரம்

1. இந்துநதிக் கலாசார தோற்றுவாய் பற்றிய அறிமுகம்.
2. இந்துநதிக் கரை மக்களின் சமூகப் பண்பாட்டு அம்சங்கள்.
3. இந்துநதிக் கரை மக்களின் சமய நம்பிக்கைகள் பற்றிய விரிவு. (இயற்கை வழிபாடு, சக்தி வழிபாடு, இலிங்க வழிபாடு, நடராசர் வழிபாடு, பசுபதி வழிபாடு, யோகநிலை, சடங்குகள் முதலியன)

1. 2 (அ) வேதங்களில் காணப்படும் இந்து நாகரிகம்

1. வேதகாலத் தோற்றம் பற்றிய அறிமுகம்.
2. வேதங்களின் வகையும் விரிவும்.
3. வேத காலங்களில் காணப்பட்ட அரசியல், பொருளாதார, சமூகத் தொடர்புகள் பற்றிய பொதுவான நோக்கு.
4. ஒவ்வோர் காலப்பகுதியிலும் சிறப்பிடம் பெறும் கடவுள் நம்பிக்கைகள், கோட்பாடுகள் பற்றிய விரிவு.
5. இந்துநாகரிக வளர்ச்சியில் வேதங்களின் பங்கு.

(ஆ) ஆகமங்களில் காணப்படும் நாகரிகம்

(சைவ, வைணவ, சாக்த ஆகமங்களைப் பொதுவாக நோக்கில்)

1. ஆகமங்களின் தோற்றுவாய்.
2. ஆகமங்களின் பகுப்பும் விளக்கமும்.
3. வேதம் பொது, ஆகமம் சிறப்பு என்பதற்கான விளக்கம்.
4. முக்கிய ஆகமங்கள் கூறும் பொருள் மரபு.
5. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் ஆகமங்களின் பங்கு.

1. 3 (அ) இதிகாசங்களில் காணப்படும் சமய மரபு

1. இதிகாசங்களான பாரதம், இராமாயணம் ஆகியவற்றின் அறிமுகம்.
2. இதிகாசங்கள் அறநூல்கள் என்ற அடிப்படையில் அவை கூறும் பொருள் மரபு.
3. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் இதிகாசங்களின் பங்கு.

(ஆ) புராணங்களில் காணப்படும் பொருள் மரபு

1. புராணங்களின் தோற்றுவாய்.
2. புராணம் கூறும் பொருள் மரபு.

3. வடமொழிப் புராணங்களும் அவற்றின் வகைகளும்.
4. தமிழ்மொழியில் எழுந்துள்ள புராணங்களும் அவற்றின் வகைகளும் பெரிய புராணம், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம்.
5. புராணங்கள் புலப்படுத்தும் சமயநோக்கும் அறிவியல் கருத்துக்களும்.
6. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் புராணங்களின் பங்கு.

(இ) தர்ம சாத்திரங்களில் காணப்படும் சமய மரபு

1. தர்ம சாத்திரங்களின் தோற்றமும் வகையும்.
2. தர்ம சாத்திரங்களில் முக்கியம் பெறுவன.
3. மனுதர்ம சாத்திரம் கூறும் பொருள் மரபுகள் பற்றிய நோக்கு.
4. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் தர்ம சாத்திரங்களின் பங்கு.

1. 4 இந்து சமயத்தின் பல்வகைச் சமய வழிபாட்டு நெறிகள்

(அ) சைவம்

1. சைவம் பற்றிய கருக்கமான வரலாறு.
2. (1) சைவத்தின் தொன்மையும் உட்பிரிவுகளும்.
தென்னாட்டுச் சைவம், வீர சைவம், காஷ்மீர் சைவம்
(2) பிரமாண நூல்களும் ஆசிரியர்களும்
3. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் சைவத்தின் பங்கு.

(ஆ) வைணவம்

1. வைணவத்தின் தோற்றுவாய் - ஓர் அறிமுகம்.
2. வைணவத்தின் பிரிவுகள்.
(அ) வட இந்தியாவில் பாகவதம், இராமாயணம் ஆகியவற்றின் செல்வாக்கு.
(ஆ) தென் இந்தியாவில் வடகலை, தென்கலை.
3. இந்துநாகரிக வளர்ச்சியில் வைணவத்தின் பங்கு.

(இ) சாக்தம்

1. சாக்தத்தின் தோற்றம் - ஓர் அறிமுகம்
2. சாக்த வழிபாட்டு முறை - சக்தி முக்கியம் பெறல்.
3. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் சாக்தத்தின் பங்கு.

(ஈ) கௌமாரம்

1. கௌமார நெறியின் தோற்றுவாய் - ஓர் அறிமுகம்.
2. தமிழ் இலக்கியங்களின் அடிப்படையில் முருகவழிபாடு.
3. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் கௌமார நெறியின் பங்கு.

(உ) காணபத்தியம்

1. காணபத்திய நெறியின் தோற்றம் - ஓர் அறிமுகம்;
2. கணபதி வழிபாடு.
3. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் காணபத்திய நெறியின் பங்கு.

(ஊ) செளரம்

1. செளர நெறியின் தோற்றம் - ஓர் அறிமுகம்.
2. தமிழ் இலக்கியத்தில் சூரிய வழிபாடு.
3. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் செளர நெறியின் பங்கு.

1. 5 வடநாட்டிலும் தென்னாட்டிலும் நிலவிய பக்தி நெறி.

(அ) வட இந்தியாவில் நிலவிய பக்திநெறி.

1. வட இந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றுவாய்.
2. வட இந்திய பக்தி இயக்கத்தில் முக்கியம் பெறுபவர்கள் பற்றிய சுருக்கமான அறிமுகம்.
(கபீர்தாசர், மீராபாய், சைதன்யர், இராமதாசர், நாம தேவர், சூர்தாசர், துளசிதாசர்.)
3. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் வடஇந்திய பக்தி இயக்கத்தின் பங்கு.

(ஆ) தென்னாட்டில் நிலவிய பக்திநெறி.

1. தென் இந்தியாவில் பக்திநெறி தோன்றுவதற்கான சூழ்நிலை
2. நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் பக்திநெறியின் வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பணிகள் - சுருக்கம்.
3. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் தென்னிந்தியப் பக்தி இயக்கத்தின் பங்கு.

1. 6 தமிழ் இலக்கியத்திற் காணப்படும் சைவமரபு.

1. சங்ககாலத்தில் தமிழ் மக்களிடம் காணப்பட்ட சமய வழிபாடுகளும் நம்பிக்கைகளும்.
2. பல்லவ காலத்தில் சைவசமய எழுச்சி - விளக்கம்.
3. சோழர் காலத்தில் திருமுறைகளின் தொகுப்பு, சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாடுகள் நிலைபெறடைதல் - விளக்கம்.
4. ஆலயம், கட்டிடம், சிற்பம், ஓவியம், நடனம் ஆகியவற்றில் சைவமரபு பெற்ற முக்கியத்துவம் - சுருக்கம்.
5. விசயநகர ஆட்சியில் ஆலய வளர்ச்சி, சைவக் கிரியைகள், சடங்குகள் பெருக்கம் - சுருக்கம்.
6. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் தென் இந்திய சைவமரபின் முக்கியத்துவம்.

1. 7 இந்து சமயத்தின் தற்காலச் சீர்திருத்த இயக்கங்கள்.

1. பிரமசமாஜம், ஆரியசமாஜம், இராமகிருஷ்ணசங்கம், காந்தியம் ஆகியவை பற்றிய குறிப்புக்கள்.
2. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் சீர்திருத்த இயக்கங்களின் பங்கு.

1. 8 தென்கிழக்காசியாவில் இந்துசமயம் பரவிய வரலாறு.

1. தென்கிழக்காசிய நாடுகளைப் பகுத்து நோக்குதல்.
2. தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும் இந்தியாவுக்கும் உள்ள வரலாற்று முறையிலான தொடர்புகள்.
3. இந்தியக் குடியேற்றங்களினதும் தென்கிழக்காசிய மக்களினதும் நம்பிக்கையில் உள்ள உடன்பாடு.
4. தென்கிழக்காசியாவில் இந்து சமயம், அரசியல், சமயம், பொருளாதாரம், கட்டிடம், சிற்பம், ஓவியம், இசை, நாட்டியம் போன்ற ஆம்சங்கள் செலுத்திய தாக்கம்.
5. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் பங்கு.

2. 0 இலங்கையில் இந்து நாகரிக வளர்ச்சி

2. 1 இலங்கையில் இந்துசமய வளர்ச்சியை வரலாற்று முறையாக ஆராய்தல்.

1. இலங்கையில் பெளத்தம் வருவதற்கு முன் இருந்த சமயநிலை
2. அனுராதபுரி ஆட்சிக்காலத்தில் இந்துமதம்.
3. சோழர் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்துமதப் பரம்பல் - நாகரிக எழுச்சி.
4. பாண்டிய, விஜயநகர ஆட்சிக்காலத்தில் இந்து நாகரிகத்தின் செல்வாக்கு.
5. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைத் தொடர்ந்து இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் வடக்குக் - கிழக்குப் பிரதேசங்களின் செல்வாக்கு சிறப்பாக மக்களின் வாழ்க்கையில் விட்டுச்சடங்கு களும் விசேட நாட்களும்.
6. அந்தியர் ஆட்சியில் இந்துமதத்தின் நிலை.
7. இலங்கை இந்துமத வளர்ச்சியில் ஆறுமுகதாவலர், கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசுவாமி, சேர். பொன். இராமநாதன், சேர். பொன். அருணாசலம், சுவாமி விபுலானந்தர், போன்றோரினதும் இந்துமத இயக்கங்களினதும் பங்கு.
8. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் இலங்கை இந்துமத செல்வாக்கின் பங்கு.

2. 2 இலங்கையில் இந்துக்கோயில்கள்

1. இலங்கையில் இந்துக் கோயில்களின் தோற்றுவாய்.

2. இலங்கையின் பிரதான இந்துக் கோயில்கள்.

1. திருக்கேதீச்சரம்

2. திருக்கோணேஸ்வரம்

3. முனிஸ்வரம்

4. கிரிமலைச் சிவன் கோயில். (நகுலேஸ்வரம்)

5. கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிஸ்வரர் கோயில்

6. நல்லூர் கந்தகவாமி கோயில்

7. மாவிட்டபுரம் கந்தகவாமி கோயில்

8. திருக்கோயில் முருகன் ஆலயம்

9. கதிர்காமம் முருகன் ஆலயம்

10. மட்டக்களப்பு அமிர்தகழி மாமாங்கப் பிள்ளையார் கோயில்

11. நயினை நாகபூஷணி அம்மன் கோயில் முதலாயின

3. வரலாற்றுச் சான்று கொண்டு ஆலயங்களின் முக்கியத் துவத்தி ஆராய்தல்.

4. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், ஆகியவற்றுல் இவை பெறும் முக்கியத்துவம்.

5. மன்னர்களும், மக்களும் அளித்த பேராதரவு.

6. இன்றைய நிலை.

7. இந்து நாகரிக வளர்ச்சியில் இவ்வாலயங்களின் பங்கு.

பசு, நாம் கொடுக்கும் தீனியைத் தின்று புல்லை மேய்ந்து வாழ்கின்றது. தன்னுடைய வாழ்வுக்குரிய அளவிற்கு எடுத்துக் கொண்ட உணவும் பொருளில் ஒரு பகுதியை இரத்தமாக்கிக் கொள்ளுகிறது. எஞ்சியதைப் பாலாக்கிச் சமுதாயத்திற்குத் திருப்பிக்கொடுத்துவிடுகிறது. மரங்களும் தாம் உயிர்வாழ்வதற்குத் தேவையானது போக எஞ்சியதைக் காயாக-கனியாகச் சமுதாயத்திற்குத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுகின்றன. மனிதனிடத்திலும் இந்த உயர்ந்த பழக்கம் வரவேண்டும். பசு பால் கொடுக்கும் - தென்னை காய் கொடுக்கும் என்பது போல மனிதன் வாழ்வு கொடுப்பான் என்கிற வழக்கு நடைமுறைக்கு வரவேண்டும்.

--தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்

ஆத்ம சிந்தனை

(மார்க்க அரேலியர்)

எப்போதும் மறவாமல் நினைவில் வைக்கவேண்டியது இது. உலகம் முழுவதும் ஒரு ஜீவ அமைப்பு. அதன் இயல்பு என்ன? அந்த உலக அமைப்பில் ஒரு பாகமாகிய 'நான்' என்பதன் இயல்பு என்ன? அதற்கும் இதற்கும் என்ன பரஸ்பர சம்பந்தம்? சமஸ்த ரூபத்திற்கும் 'நான்' என்னும் இந்தப் பகுதிக்குமுள்ள சம்பந்தத்தை அறியவேண்டும். அந்த சமஸ்த ரூபத்தின் இயல்புக்கு இசைந்தே அதன் பகுதியாகிய நானும் நடந்து கொள்ளவேண்டும். அந்த ஜீவ சம்பந்தத்திற்கும் இதற்கும் எதுவும் தடையாக இருக்கக் கூடாது.

எந்த நிமிசத்தில் உயிர் நீங்கிப் போகவேண்டுமானாலும் அதற்குச் சித்தமாயிருக்குமாறு எல்லா விஷயங்களிலும் உன் எண்ணமும் பேச்சும் செயலும் இருக்கவேண்டும். உயிர் நீங்கிப் போவதில் என்ன துன்பம்? மனிதர்களை விட்டுத் தேவர்களுடன் வாழ்வதில் என்ன கஷ்டம்? மனிதர்கள் தீங்கிழைப்பார்கள். தேவர்கள் தீங்கிழைக்கமாட்டார்கள். தேவர்கள் இருப்பது உண்மையல்ல என்றாலும், அல்லது அவர்கள் இவ்வுலகத்தை நடத்துவது பொய் என்றாலும் அப்போதும் தான் என்ன? தெய்வத்தால் நடத்தப்படாத உலகத்தில் உயிர் நீங்கிப்போவதில் துன்பம் என்ன? ஆனால் உண்மை இதுவல்ல. உலகம் கடவுளால்தான் நடத்தப்படுகிறது. மேலும் மனிதன் துன்பத்தில் அகப்பட்டுக்கொள்ளாமல் தன்னைத்தான் காப்பாற்றிக்கொள்ள அவனுக்குப் பூரண சுதந்திரமும் உபாயங்களும் கடவுள் கொடுத்திருக்கிறார். எது உண்மையில் தீங்காகுமோ, அதிலிருந்து தன்னைத்தான் காப்பாற்றிக்கொள்ள மனிதனுக்கு வழியுண்டு. எந்தத் தீங்குகளை தான் நீக்கிக் கொள்ள முடியாதோ அவை அவனுக்கு உண்மையான துன்பங்களல்ல. அவை உண்மையான துன்பங்களாயிருந்தால் அவைகளினின்று தப்பவும் தெய்வம் மனிதனுக்கு வழிகாட்டியிருக்கும் ஒரு மனிதனுடைய ஆத்மாவை கெடுக்கக்கூடாத ஒரு விஷயம் எப்படி அவனுக்குத்துன்பமாகும்? ஒருவனுடைய ஆத்மாவைப் பாதிக்காத எதையும் உண்மையில் தீங்கு என்று சொல்ல முடியாது. தெய்வம் அவைகளை அநியாமல், அல்லது அறிந்து நீக்க முடியாமல், அல்லது அவைகளினின்று மனிதன் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத் தகுந்த உபாயம் தேடிக்கொடுக்க முடியாமல் விட்டுவிடவில்லை.

உலகத்தில் நல்லவர்களுக்கும் தீயவர்களுக்கும் வேற்றுமை இன்றித் தாறுமாறாய்ச் சகமும் துக்கமும் உண்டாகின்றன. இவை உண்

மையான சுகமும் துக்கமுமானால் இவற்றைத் தடுக்கத் தெய்வத்தால் முடியவில்லையா? நல்லவர்களுக்குச் சுகமும், தீயவர்களுக்குத் துக்கமும் உண்டாகுமாறு செய்யமுடியாமல் தெய்வம் இப்படி விட்டுவிட்ட வில்லை உண்மையான தீமையும் இவைகளில் இல்லை. ஒவ்வொரு மனிதனுடைய சுகமும் துக்கமும், நன்மையும் தீமையும், அவனுடைய சுதந்திரத்தில் இருக்கின்றன.

உயிருடன் இருப்பதும் இறப்பதும், மதிப்பும் அவமதிப்பும், சுகமும் துக்கமும் செல்வமும் வறுமையும் மக்கள் குணத்திற்குத் தகுந்த படி இராமல், தக்கவர்களுக்கும் தகாதவர்களுக்கும் நேர்கின்றன. ஆராய்ந்து பார்த்தால் இவைகளில் உண்மையான நன்மையும் கிடையாது; தீமையும் கிடையாது. அவைகளைக் கண்டு இவை நல்லவை; இவை தீயவை; இவை இன்பம்; இவை துன்பம் என்று கருதலாகாது.

நமக்குள்ள அறிவை உபயோகித்து நாம் சிந்திக்க வேண்டும். உலகத்திலுள்ள பொருள்கள் எல்லாம் எவ்வளவு சீக்கிரம் அழிந்து போகின்றன? மனிதனுடைய தேசமும் அழிந்து போகிறது. இறந்தபின் அவனைப்பற்றிய நிலைவு கூடச் சில நாட்களுக்குப்பின் மறைந்து போகிறது. உலக விஷயங்களின் உண்மை என்ன? சில நமக்குச் சுகம் தருவனபோல் ஏமாற்றி நம்மை வலையில் இழுக்கும். சில 'கஷ்டம் தருவனபோல் பயமுறுத்தும். சில நம்முள் அகங்காரத்தை உண்டாக்கும். இவையெல்லாம் உண்மையில் எவ்வளவு அற்பமானவை; பயனற்றவை இழிவானவை; நிலையற்றவை. புகழ் என்பது உண்மையில் என்ன? எப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய மதிப்பும் பேச்சும் கூடிப் புகழ் என்பது உண்டாகிறது. மரணம் என்றால் என்ன? அதை நன்கு ஆராய்ந்தால், அது பிரதிகிருதியின் ஒரு இயல்பே தவிர வேறொன்றுமில்லை என்பது புலப்படும். இயல்பாய் நடக்கும் ஒரு விஷயத்தைக் கண்டு குழந்தைகள் அஞ்சும். அறிந்தவர்கள் ஏன் அதைக் கண்டு மனம் கலங்க வேண்டும். மனிதன் இறப்பது இயல்பு மாத்திரமல்ல இறப்பதால் பிரகிருதியில் புத்துயிர்கள் கூட உண்டாவதற்கு வழியாகும்.

அறிவாளியானவன் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது இதுவே. 'மனிதன் தெய்வத்தை எவ்விதம் அணுகுவான்; தன்னிலிருக்கும் எந்த அம்சம் தெய்வீகமானது? ஒரு மனிதன் எந்த நிலையில் இருக்கும் போது அவனுடைய தெய்வீகமான சுபாவம் மேலிட்டுத் தெய்வத்தை அணுகும்'?

உண்மையில் தன்னுடைய சுகத்திற்கு ஏதுவல்லாத பல விஷயங்களில் மனத்தைச் செலுத்தியும், அயலான் மனத்திலுள்ள எண்ணங்களைத் தோண்டிப் பார்க்கக் கவலை கொண்டும் இருப்பவனுடைய நிலைமை வருந்தத்தக்க நிலைமையாகும். மனத்தைத் தனக்குள் செலுத்தி

உள்ளே மறைந்து கிடக்கும் பரமாத்ம சொரூபத்தைக் கண்டு கொண்டு அதற்கு உண்மையான தொண்டு செய்வதில் சிந்தனையைச் செலுத்துவதே வழி என்பதை அறியாமல் பல முயற்சிகளில் தலையிட்டுக் கவலைப்படுகிறான். தன்னுள் மறைந்து நிற்கும் ஆத்மாவுக்கு நன்மை செய்து கொள்ளுவது எப்படி என்றால், காலமும், அவ்வேகமும், தன் உள்ளத்தில் சேராமல், காத்துக்கொள்வதே. விதியால் வந்த சுகமும், விலக்கமுடியாத துக்கமும், உலகத்தை நடத்தும் தெய்வம் கொடுத்த வரப்பிரசாதமென்று வணக்கத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மனிதர்கள் செய்த செயல்களை, அவை தனக்கு நன்மையேயாயினும், தீமையேயாயினும் உறவினர் செய்தது என்று விருப்பத்துடன் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். எவனாவது ஒருவன் உனக்கு ஒரு தீங்கு இழைத்தால், நன்மை தீமை என்னும் வித்தியாசத்தை அறியாத ஒருவன் செய்த செயல் என்று அவன்பால் இரங்க வேண்டும். கண் தெரியாத குருடனுக்கு வெண்மை கருமை என்பது தெரியாதல்லவா? அவனைக்கண்டு இரங்குவதைப் போல் நன்மை தீமை என்னும் வித்தியாசம் அறியாதவர்களைக் கண்டும் நாம் இரங்கவேண்டும்.

உலகம் ஒரு சந்தைக்கூடம்; அழுக்காறு, அவா, வெகுளி முதலிய சில பயன்படாத சரக்குகளை ஏற்றிக்கொண்டு இந்த உலகச் சந்தைக்கு வணிகர்களாக வந்துள்ளார்கள் மனிதர்கள். அந்தக் கெட்ட சரக்குகளை இங்கேயே இறக்கிவிட்டு அன்பு, ஒப்புரவு, ஈகை, கண்ணோட்டம் முதலிய நல்ல சரக்குகளைத் திரும்ப ஏற்றிக்கொண்டு மீண்டும் செல்லவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் கெட்டிக்கார வணிகர்களாக - சிறந்த வணிகர்களாக மதிக்கப் பெறுவார்கள்.

மனிதன் இயல்பிலேயே உள்ள பொருள்; அவன் படைக்கப் பெற்றவனுமல்லன்-அழிக்கப்படக்கூடியவனுமல்லன். அவன் ஓர் அறிவுப் பொருள். அவாக்களும் ஆர்வமும் நிறைந்தவன். ஆர்வத்தின் காரணமாகச் செயல் செய்யக் கூடியவன். பேரறிவு பெறத் தகுதியுடையவன்.

தன்னலத்தை முற்றிலும் விட்டுவிடுதல் என்பது அவ்வளவு எளிதானதல்ல. தன்னலத்திற்கு ஓர் எல்லை வகுத்துக்கொண்டால் போது. தன்னலம் பிறர் நலத்திற்குக் கேடு செய்யாததாக அமையுமாடி எல்லை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதுவே அறநெறி.

—தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்

மனிதரின் உணவு மாமிசமா மரக்கறியா?

— மாதத்தனை — அருணோசர் —

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

“அத்யாபநம் பிரஹ்ம யக்ஞம் பித்ரு யக்ஞஸ்து தர்ப்பணம்
ஹோமோ தைவோ பலிர் பௌதோ நரயக்ஞோ அதிதி பூஜகும்”

(மதுஸ்மிருதி-அத் 3-70)

“கல்வி கற்பித்தல் பிரஹ்ம யக்ஞம்; தாய் தந்தையரை மகிழ்வித்தல் பித்ருயக்ஞம்; ஓமம் வளர்த்தல் தேவயக்ஞம்; புழுக்களனைய சிற்றுயிர்களுக்கு உணவளித்தல் பூதயக்ஞம்; விருந்தோம்பல் நரயக்ஞம்” என்று மது பகர்கின்றார்.

பிதர் மேதத்திற்கு பிதாவின் உடலை வதைத்து ஊனை ஆகுதி கொடுப்பதற்கு எவருந் துணியார். இவ்வாறே நரமேதம், அசுவமேதம், அஜமேதம் முதலியவற்றிற்கும் அவ்வுயிர்களைக் கொன்று ஊனைப் பலிகொடுத்தல் என்பது முற்றிலும் வேத விரோதமான கொள்கை.

இனி, ஹிம்சை என்பதினால் பெறப்படுவது யாதெனின் நன்மை பயப்பன வொன்றைக் கைக்கொண்டால் அதற்கெதிரியான தீமை பயப்பன ஒன்று அழிந்து படுமென்பதே. சுகாதார விதிமுறை யொழுகுவோன் நோய்களை அழிக்கின்றான். இறைவனடிக்கு இடையறுது அன்பு செய்வோன் பாவங்களைச் சங்கரிக்கின்றான். உண்மை நெறியை நிலைநாட்டுவோன் பொய்யான அனைத்தையும் நாசஞ்செய்கின்றான்; இதனை குணத்தவந்துவம் (ஒன்றை யொன்று பிரியாத்தன்மை) என்பர்.

மந்யு: பஸு: என்பனவாதி வாக்கியங்களால் ஞானாபிவிருத்திக்குத் தடைகளாகிய அகங்காராதி பாச விருத்திகளை அழித்தல் அத்யாத்மிக யக்ஞம் என்று உபநிடதங்கள் சாற்றுகின்றன. ஆகவே, ஹிம்சை என்பதினால் ஆத்மிக (அக) வாழ்க்கைக்கோ, சமுதாய(புற) வாழ்க்கைக்கோ இடையூறுனவைகளை அழித்தல் என்பது தெளிதற்குரித்தாம்.

வேதங்களில் நரமேதம், கோமேதம், அசுவமேதம், அஜமேதம் முதலிய யாகங்களுக்கு உயிர்களை வதைத்துப் பலியிடுதல் வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்று உரைப்போர் இம் மந்திரங்களை ஆராய்தலவசியம்.

1. அச்வம் ... மா ஹிம்ஸிஹ் (யசுர்வேதம் அத் 13-41)
2. காம்மா ஹிம்ஸீ ரதிதம் விராஜம் (,, ,, ,, 42)
3. அவிம் .. மா ஹிம்ஸிஹ் (,, ,, ,, 43)
4. இமம் மாஹிம் ஸீர்த்விபாதம் பசும் (,, ,, ,, 47)
5. மாஹிம் ஸிஷ்ட பிதரஹ் கெநசிந்நோ ,, ,, 16-62)
6. மாஹிம் ஸிஹ் புருஷம் (,, ,, 16- 3)
7. மாஹிம் ஸிஸ்தஞ்வா ப்ரஜாஹ் (,, ,, 12-32)

(1) குதிரைகளுக்கு இடுக்கண் செய்யாதிரு. (2) கொல்லத்தக்க முரட்டுப் பசுவாயிருப்பினும் அதனை வருத்தாதிரு. (3) ஆட்டினுக்கு அல்லல் புரியாதிரு. (4) இரு காலுள்ள மசுகள் முதலிய உயிர்களுக்குத் துன்பம்விளையாதிரு. (5) பிதாவே யாதொன்றையும் வருத்தாதிருக்கச் செய்வாய். (6) மனிதனை இம்சியாதிரு. (7) பிரஜைகளுக்குத் துன்பஞ் செய்யாதிரு.

“மா ஹிம்ஸி ஷுர்வஹது முத்யமா நம்” (அதர்வவேதம்-14-2-6)

“சவாரி செய்கின்ற காளை முதலியவற்றை விரைந்து செல்லுமாறு துன்புறுத்தாதிருப்பாயாக.”

“வ்நீ ஹிமத்தம் மவமத்த மதொ, மா ஷம தொதிவம்,
ஏஷவாம் பா கொ நிஹிதொ ரத்ரு தெயாய் தந்தேன்”

(அதர்வ வேதம் 6-140-2)

“அரிசி தானியாதிகள், உளுந்து, எள் முதலியவற்றைச் சமைத்துப் புசியுங்கள். அவை உங்கள் அழகிய பற்களுக்குேற்ற உணவுகளாயிருக்கின்றன.”

“ஆரேகொ-ஹாந்ரு-வதொவொ அஸ்து

ஆரேகொ-ஹாந்ரு-ஹாவ்தொவொ அஸ்து” (இருக். 7-56-16)

“ஆரேஹ-கோகந்முத பூருஷக்தாந்

(இருக். 1-114-10)

“பசுக்களையும் மனிதர்களையும் கொன்றவர்களை தேசத் திற்கப்பால் புறக்கணித்துவிடு”

மேற்கூறிய மந்திர உரைகளால் மனிதர், குதிரை, பசு, எருது, ஆடு முதலிய உயிர்களைத் துன்புறுத்தலும் கொலை செய்தலும் கூடாவென்றும், உண்ணுவதற்குத் தக்கதல்லவென்றும், கொலைசெய் மாக்களை தேசத்திற்கப்பால் புறக்கணித்தல் வேண்டுமென்றும் விதிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

ஆதலால் தூய்மையான வேத உரைகள் உயிர்களை வதைத்து யாகங்கள் செய்யுமாறு எவ்விதம் விதித்தல் கூடுமென்பது அறிஞர்களால் சிந்திக்கத் தக்கன. வேத உண்மைகளை உணராது மாறுபட ஒழுகிய அக்காலத்து மாந்தர்களை நோக்கி, உத்தரவேதமுடையார் சாற்றியவை எக்காலத்தும் போற்றத்தக்கன.

“மூன்று ஆண்டுகளான நெல் முளைக்காது. முளைக்காத நெல் அஜம் எனப்படும். ஐம்-பிறப்பு; அ- இல்லை பிறப்பில்லாதது அஜம். இந்த முளைக்காத நெல்லைக் கொண்டு யாகம் செய்வார்கள். அஜம் என்ற சொல்லுக்கு ஆடு என்றும் ஒரு பொருளுண்டு. அஜம் என்ற சொல் நெல் போன்ற பொருள் என்பதை அறியாது பிற்காலத்தில் ஆட்டை வெட்டி யாகம் செய்யத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.”

(திருமுருக கிருபானந்தவாரியாரின் விளக்கம்)

இங்ஙனம் பல்வேறு அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சி முடிவுகளும் யாகத்தை வெறுக்கத்தக்கதெனவே முடிவுகட்டியுள்ளார்கள்.

இவ்விதமிருக்க, புனிதமான வேத வாக்கியம் அறிவற்ற வைதிகர் முதலிய சிலரால் தப்பிதமான அர்த்தத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருப்பது அந்தோ! அறிஞர் சமூகத்திற்கு மிகவும் துக்கமாகும். ஆயினும், இனி எவரும் அந்த விபரீத யாக முறையை அல்லது கபட மாறுபாடான அர்த்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளப்போவதில்லை. அதனை எப்போதும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் அவசியமல்ல. எக்காலத்திலும் உண்மையான நீதியையே கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அதனையன்றி நீதிக்கொவ்வாத எதையுமே கைக்கொள்வது கூடாது. ஆகவே யாகத்தில் கொள்ளும் அது பாபமான செய்கையேயாகும்.

ஆயுள் சந்தா ஆதரவாளர்

வேதநாயகம் - இருநாதன்

47, நெடும்குளம் வீதி - பாழப்பாணம்.

சிவபூசையின் பெருமை

(ம. நமசிவாயம் B.A. (London))

சைவசமயிகள் அத்தியாவசியம் சமய தீட்சை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை காலே மாலை செபம் செய்யவேண்டும். திருநீறு அணிந்து உண்மை அன்புடன் சிவபெருமானைத் தியானிக்க வேண்டும். சமய குரவர்கள் அருளிய மந்திர சக்திவாய்ந்த திருமுறைகளை பொருளுணர்ந்து ஓத வேண்டும் என்று தற்போது நாட்டின் பல பாகங்களிலும் முள்ள சைவப் பிரசாரகர்கள் கூறிவருவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. சைவ சமயிகளுக்கு ஒரு நல்ல எதிர்காலம் உதயமாவதற்கு இது நல்ல அறிகுறியாகும். சமய தீட்சை பெற்றோர் பின்னர் விசேட தீட்சைபெறும் தகுதியைச் சில காலத்தில் பெற்று விடுவர். அவர்களில் பலர் பூர்வ புண்ணியப் பலனால் ஆன்மார்த்த சிவ பூசை செய்யும் தகுதியைப் பெறுகின்றார்கள். சிவாகமங்கள் ஆன்மார்த்த சிவ பூசைக்கு ஈடும் இணையும் கிண்டயாதெனப் பறைசாற்றுகின்றன. சித்தத்தைச் சிவமாக்கிச் செய்தெல்லாம் தவமாக்கும' அத்தன் கருணையாபே இறையருள் ஒன்றிய உணர்வுடன் புரியும் சிவபூசகர்களுக்கு நிச்சயம் கிடைக்கும்.

சிவபூசை ஆன்மாக்களுக்கு அருளைத் தருவது. சகல காரியங்களையும் நிறைவு செய்வது. விரிவான ராஜ்யங்களை ஆர்வோர் சிவபூசை செய்தே அதனைப் பெற்றுள்ளார்கள் என்றும், அதனைத் தொடர்ந்து செய்யும் அக்கினி காரியத்தால் சகல சம்பத்தும் கிட்டுகின்றது என்றும், செபம் பாவத்தை எரித்துவிடும் என்றும் சிவத்தியானம் சிவஞானத்தை நல்கும் என்றும் மறைகள் சாற்றும்.

யானைகள் குதிரைகள் அவற்றுக்கு ஒப்பான செல்வங்கள், தேவ மகளிர் போன்று கற்புடைப் பெண்கள் ஆகியன எவருடைய இல்லத்தில் காணப்படுகின்றனவோ அது சிவபூசை செய்ததன் பலன் என்பர் பெரியோர். அனேக ஆகமங்களை அருளிச் செய்த சிவபிரான் மிகவும் விரும்புவது சிவபூசை என்பதை “எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இறைவர்தாம் விரும்பும் உண்மையாவது பூசனை” என உரைத்தருள

அண்ணலார் தமை அருச்சனை புரிய ஆதரித்தாள் பெண்ணில் நல்லவளாகிய பெருந்தவக் கொழுந்து” என அருள் வாசகமாகிய திருமுறை செப்புவதால் நாம் அறியலாம். இந்த உண்மையை மிக நன்கு உணர்ந்த தேவர்கள் சிவபூசை செய்ய உகந்த இடம் இந்த பூமிதான் என உணர்ந்து “புவனியில் போய்ப் பிறவாமையில் நாள் நாம் போக்குகின்றோம் அவமே” என இரங்குகிறார்கள். “வானிடத்தவரும் மண்மேல் வந்து அரன்தனை அருச்சிப்பார்” என்ற சிவஞான சித்தியார் வாசகம் இதனைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. எனவே ஒவ்வொரு சைவ சமயியும் உரிய காலத்தில் சமய தீட்சை விசேட தீட்சைகள் பெற்று ஆன்மார்த்த சிவ பூசையை அன்புடன் செய்துவரக் கடவர்.

சிவபூசை செய்வோர் ஒரு மாதிரிச் செய்வதில்லை. எனினும் அனைவரும் சிவபெருமானை முழுமுதலாகக் கொண்டு பூசித்து ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர செபம் செய்து சைவ சாதனை புரிவோரே. எனவே சிவ பூசகர்கள் அந்தணர்கள் ஆகியோர் “அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதனை ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை எப்பரி ராயி நார் ஏத்துமின் ஏத்தினால் அப்பரி ஈசன் அருள் பெறலாமே” என்ற திருமந்திர மொழிக்கு இணங்க எவ்வாறுகிலும் தினசரி ஆன்மார்த்த பூசை புரிவதை தமது நீங்காக் கடமையாக கொள்வார்களாக! சைவ நன்மக்கள் தமது இன்றியமையாத நற்கடமைகள் பலவற்றுள் ஒன்றாகச் சிவ பூசையைக் கொள்ளவேண்டும்.

“யாவர்க்குமாம் இறைவற்கு ஒரு பச்சிலை என்னும் திருமூலர் வாக்கு அனைவராலும் செய்யக்கூடிய ஒரு சற்காரியம் சிவபூசை என ஆன்மீக சோஷலிசப் பாதை காட்டும் ஒளி விளக்காகப் பிரகாசிக்கிறது. அன்பே சிவமாய் இறைவனைத் தமிழர் சமுதாயத்துக்கு நேச அருள் புரியவைக்க விரும்பும் அனைவரும் சிவ பூசகர்களாக மாறுவோம்.

திண்டிவனம் ஒரு சமூகக் கொடுமை. நம்முடைய சமுதாயத்தையும் சமயத்தையும் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு பெருநோய் அது. திண்டிவனம் விலக்கின் மையம் கருத்துப் புரட்சி-மனமாற்றம் ஆகியனவே. இந்தக் கருத்துப் புரட்சியும், மனமாற்றமும் உயர்சாதி மக்கள் எனப்படுவோரிடையே ஏற்படவேண்டும்.

—தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்.

உக்கமம்

(க வேலாயுதம்
தம்பலகமம்)

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

அச்சமயம் யமலோகத்தில் தர்மராஜன் தனது ஆசனத் தமர்ந்து இருந்தார். தேவர்கள் பலர் அங்கு ஆசனங்களில் வீற்றிருந்தனர். சித்திரகுப்தர் என்னும் கணக்காளர் கையில் ஒரு பதிவேட்டுடன் காலதேவனுக்குச் சற்று சமீபமாக அடக்கவொடுக்கத்துடன் அமர்ந்திருந்தார். கோரமான பயங்கர ரூபமுடைய கிங்கரர்கள் பலர் தர்மராஜனின் கட்டளையை எதிர்பார்த்து மிகுந்த பணிவன்புடன் நிற்கொண்டிருந்தனர். நடுவர் சித்திரபுத்திரரின் முகத்தைப் பார்த்தார். கணக்கர் மிகுந்த பணிவோடு ஆசனம்விட்டெழுந்து தமது கையில் உள்ள பதிவேட்டைத் திறந்து சற்று நேரம் பார்த்து விட்டுத் தர்மராஜனின் முகத்தைப் பார்த்துப் “பிரபோ உலகத்தில் இலங்கையிலுள்ள தம்பலகமம் நாயன்மார் திடலில் வதியும் அம்மணியாச்சி என்பவரின் உயிர் இன்னும் பதினைந்து நாளிகைக்குள் இங்கு கொண்டுவரப்பட வேண்டும்” என்று மிகப் பணிவாக விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்.

அதைக்கேட்ட காலதேவன் “யாரங்கே உக்கிரக்கண்ணா” என்று குரல் கொடுத்தார். ஒரு கிங்கிரன் யமதர்மராஜன் முன் வந்து கீழே வீழ்ந்து நமஸ்காரம் செய்து எழுந்து அடக்க ஒடுக்கமுடன் கட்டளைக்குக் காத்து நின்றான். அவன் கண்கள் திருதிரு என்று அக்கினிச் சுவாலையைக் கக்குவது போல் பார்க்கப் பயங்கரமாக இருந்தது; தர்மராஜன் பேசினார். “உக்கிரக்கண்ணா உடனே பூலோகம் சென்று இலங்கையிலுள்ள தம்பலகமம் நாயன்மார் திடலில் வதியும் அம்மணி ஆச்சி என்பவனை பதினைந்து நாழிகைக்குள் இங்கே கொண்டு வந்துசேர்போ” என்று கட்டளை இட்டார். மீண்டும் கீழே வீழ்ந்து பணிந்து கிங்கரன் பின்னுக்குப் பின்னுக்குச் சிறிது தூரம் சென்று அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றான். ஒரு நொடிக்குள் கிடுகிடு என்று அண்டங்களை யெல்லாம் கடந்து தம்பலகமம் ஐயனார் திடல் விநாயக ஆலயத்திக்குக் கிங்கரன் வந்து சேர்ந்தான். அங்கே விநாயகப்பெருமான் முன் பால் பொங்கல் படைத்து மோதகம், கொழுக்கட்டை, வாழைப்பழம் போன்றவைகள் பரப்பப்பட்டிருந்தன. கற்பூரம் சரம்பிராணி

ஊதுபத்திகள் புகைந்து அவ்விடத்தில் ஒரு தெய்விகச் சூழ்நிலையை உருவாக்கிக்கொண்டிருந்தன. ஆண்கள் வரிசையாக ஒரு புறம் சிரசில் கைகூப்பி வணங்கியவர்களாக நின்றனர். பெண்களும் பிள்ளைகளும் இன்னொருபுறம் வணக்கத்தில் ஈடுபட்டு நின்றனர். வெள்ளைச் சேலை உடுத்து மிகத் தூய்மையுடன் காணப்படும் அம்மிணி ஆச்சி அம்மையின் கைகள் சிரமேற் கூப்பி இருந்தது. விநாயகப்பெருமானை நோக்கி நின்றாலும் கண்கள் மூடியிருந்தன. அக்கண்களிலிருந்து தாரையாக கண்ணீர் துளிர்த்து அவர் கன்னங்கள் வழியாகக் கீழே இறங்கிக் கொண்டிருந்தது - வாய் கணைசப்பெருமானின் நாமங்களை உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தது. இத்தகைய பக்திச் சூழலில் தான் கொண்டு போக வந்த அம்மையாரைக் கண்டதும் உக்கிரக்கண்ணனின் உள்மனத்தில் திக்கென்று இருந்தது. பயமும் பீதியும் அவன் அடிமனத்தில் எழுத்தொடங்கின.

மார்க்கண்டன் என்னும் பிராமணச் சிறுவனைக் கவர்ந்து வரப்போன தன் எஜமான் சிவபிரானால் உதையுண்டு இறந்த சம்பவங்கள் அவன் மனத்தில் நிழல் படம் போல் தோன்றின. உக்கிரக்கண்ணனின் உடல் பயத்தினால் கிடுகிடு என்று நடுங்கியது. உக்கரக்கண்ணன் எண்ணிப் பார்த்தான். ஆனாப் பட்ட நம் எஜமானுக்கே அப்படி நேர்ந்தது. அவர் திக்குப் பாலகர்களில் ஒருவராய் மிகவும் பெரியவராக இருந்ததால் தேவர்கள் எல்லாம் ஒன்றுகூடி இறைவனிடம் சென்று இரந்து இறைஞ்சி அவரைப் பிழைக்கச் செய்தார்கள். நாமோ மிகச் சாதாரணமான வேலையாள் கிங்கரன். நமக்கொன்று வந்து விட்டால் நமக்காக யார் பரிந்து பேசப்போகிறார்கள். அங்கு மார்க்கண்டனுக்காக நமது எஜமானை உதைத்தது சிவபெருமான். இங்கு சிவபிரானின் மூத்த குமாரரின் பூசையில் இந்த அம்மான் நிற்கிறார். அவரை எல்லோரும் உத்தமி என்று சொல்கிறார்கள். எந்தப் புற்றில் எந்தப் பாம்பு இருக்குமோ யார்க்கண்டார்கள். நினைத்துப் பார்த்தால்கூட நெஞ்சம் நடுங்குதே என்ன செய்வேன் என்று யோசித்துக் கலங்கிய உக்கிரக்கண்ணன் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாக என்னதான் ஆனாலும் இந்த அம்மையார் கிட்டப் போக நம்மால் முடியாது என்று எண்ணியவனாய் அண்டங்களைக் கடந்து காலதேவன் முன் போகப் பயந்து தயங்கித் தயங்கிப் போய் வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து நடுங்கிக் கொண்டு என்ன நடக்கப் போகிறதோ என்று நடுங்கியவாறு சென்றான். அவனைக்கண்டதும் “எங்கே அவன் கொண்டுவந்து விட்டாயா?” என்று தர்ம

ராஜன் கேட்டார். “இல்லை பிரபு” என்று கிங்கரன் குளறினான். “தாங்கள் மகா பெரியவர்-திக்கு நாயகர்களில் ஒருவர்-இவ்வளவு பெருமையுள்ள தேவரீர் அந்தப் பிராமணச் சிறுவனைக் கொண்டு வரப் போனபோது சிவபிரானின் சீற்றத்துக்கு இலக்காக நேரிட்டது. இங்கு சிவகுமாரனின் ஆசையில் அந்த அம்மாள் சிரசில் கை கூப்பி கண்கள் இரண்டும் கண்ணீர் சொரியப் பார்க்கப் பயங்கரமான நிலையில் நிற்கின்றார். அந்தப் பெண்ணை உத்தமி என்று அங்குள்ளவர்கள் எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். இந்த அடிமைக்கு ஏதாவது அபாயம் நேர்ந்தால் யார் கவனிக்கப்போகிறார்கள். பிரபு எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது” என்று கிங்கரன் குளறினான்.

அவன் கூறியவற்றைக் கேட்டதும் மறவியின் புருவங்கள் சுருங்கின. கோபத்தால் கண்கள் தீயைக் கக்கின. உக்கிரக் கண்ணனைச் சுட்டெறித்து விடுவதைப் போல் பார்த்த தர்மராஜா “மடையா எனக்கு உபதேசமா செய்கிறாய்” என்று கோபத்தின் மிகுதியால் பல்லை நறம்பிய நடுவர் இவன் பழய சம்பவத்தைச் சொல்கிறான். தேவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதற்குச் சமாதானம் சொல்லவேண்டியது தன்கடமை என்பதை உணர்ந்த தர்மராஜன் கோபத்தைச் சிரமப்பட்டுக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு பேசினார். “அடே அது வேறுகதை இது வேறுகதை” என்று கூறிவிட்டுத் தேவர்களை நோக்கி “நண்பர்களே அந்த மார்க்கண்டன் என்னும் சிறுவனுக்கு பதினாறு வயதுவரை ஆயுளை நிர்ணயித்தவர் இறைவன். அவன் ஆயுள் முடிந்ததும் அவனைப் போய்க்கொண்டு வரும் கடமையை எனக்கு விதித்ததும் அவரே. மார்க்கண்டனுக்கு பதினாறு வயது பூர்த்தி ஆனதும் அவன் உயிரைக் கவரும் பொறுப்பு எனக்குண்டு. சாதாரண உயிராக இருந்தால் எனது கிங்கரர்களில் ஒருவனே அதைச் செய்வான். ஆனால் மார்க்கண்டன் மிகுந்த சிவபக்தன் என்பதை அறிந்திருந்ததால் நானே நேரில் அந்த மகாத்மனை அழைத்துவரப் போனேன். நான் அங்கு போய் அழைத்த போது அவன் வர மறுத்ததுடன் தான் சிவபக்தன் என்றும் சிவ அடியார்கள் என் உலகத்துக்கு வரமாட்டார்கள் என்று என்னுடன் தர்க்கம் புரிந்தான். விதிவசத்தால் நான் மனிதர்களைப் போல் கோபா வேசமுற்றேன். கையில் இருந்த பாசக்கயிற்றால் சிறுவனை நோக்கி வீசினேன். அதைக்கண்டு மருண்ட மார்க்கண்டேயன் தான் வணங்கிய சிவலிங்கத்தைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டான். அந்தோ நான் எறிந்த பாசக்கயிறு அவ

னையும் அவன் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் இறைவனின் உருவான சிவலிங்கத்தையும் சேர்த்து விழுந்துவிட்டது. ஒரு மனிதனின் உயிரை அகப்படுத்துதற்காக இறைவனையே காலபாசத்தால் சிறை செய்தேன். என்ற மகா பயங்கர அவச்சாரத்துக்குள்ளானேன். அதற்குரிய தண்டனையும் அனுபவிக்க நேர்ந்தது. அது வேறு விஷயம்” என்று கூறியதென் திசைக்கோன் சித்திர புத்திரனரைப் பார்த்தார்.

அவர் உடனே ஆசனத்திலிருந்து எழுந்து தன் கையிலுள்ள பதிவுப் பிரதியைப் பிரித்தச் சிலபகுதிகளை வாசித்தார். அம்மணி ஆச்சி தன் யுவதிப்பருவத்தில் மிகவும் அழகுடையவராக இருந்தாள். ஆனால் அவளிடம் கர்வம் இருந்தது. தாலிகட்டிய கணவனை ஒரு பொருட்டாக மதிக்காமல் நடந்ததுடன் கணவனுக்கு மாபெரும் துரோகமாக அன்னிய ஆடவருடன் சோரமாக நடந்தாள் என்று அவர் கூறிவரும் போது தர்மராஜன் கைகாட்டி போதும் என்று நிறுத்தச் செய்து விட்டுத் தேவர்களைப் பார்த்துப் பேசினார். பார்த்தீர்களா அமரர்களே! இரும்பை உண்டுவிட்டு அதற்குப் பரிகாரமாக சக்குத்தண்ணியைக் குடிப்பது என்று பூலோகத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். அதுபோல் அம்மணி செய்வதையெல்லாம் செய்து விட்டு இப்போது புண்ணியம் செய்கிறாள். இந்தத்தருமங்கள் கணவனுக்குச் செய்த துரோகங்களுக்குப் பரிகாரமாகாது. பின் அந்த உயிருக்கு உயர்ச்சியைத்தரும்” என்று கூறிய மறலி “எருமைக்கடாத்தலையா” என்று குரல் கொடுத்தார். ஒரு கிங்கரன் ஓடிவந்து தர்மராஜன் முன் வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து நின்றான். அவன் தலையில் எருமைக்கடாவுக்குப் போல் இரு கொம்புகள் காணப்பட்டன. அவனைப்பார்த்த காலன் “கிங்கரனே நீ உடனே விரைந்து சென்று தம்பலகமம் நாயன்மார் திடலில் உள்ள அம்மணி ஆச்சியென்பவரின் உயிரை இங்கே கொண்டு வந்து சேர்” என்று ஆணையிட்டார். உனக்கு அவகாசம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இன்னும் ஏழுநாழிகைக் காலம் மட்டுமே இருக்கிறது. ஓடு ஓடு” என்று காலதேவன் அவசர ஆணை பிறப்பித்தார்.

ஆயினும் கிங்கரன் ஆலோசனையோடு சசையாது நின்றான். அதைக்கண்டு கடும் சினம் அடைந்த காலதேவன் இடிக் குரலில் “அடேய் நியுமா என் ஆணையை அவமதிக்கிறாய்” என்று அவர் சொல்வதைக் கேட்டு நடுநடுங்கிய எருமைக்கடாத் தலையன் “இல்லை பிரபு தங்கள் ஆணையை அலட்சியப்

படுத்தும்துணிவு எனக்கெப்படி வரும்? ஒரு நோயுமின்றி
 சுகதேகியாக விநாயகப்பெருமானின் பூசையில் நிற்கும் அவ
 னின் உயிரை இந்தக் குறைந்த நேரத்துள் எப்படிக் கொண்டு
 வருவது என்றுதான் அடியேன் யோசிக்கிறேன்” என்றுன்.
 “ஓ அதுவா இது தெரியாதா உனக்குத் திடீர்ப்பிரிவுகளுக்காக
 நாம் கையாளும் முறை மார்படைப்பு” என்று வாயால்
 சொன்ன அவர் தமது நெஞ்சிலும் தட்டிக்காட்டினார். அதைக்
 கண்டதும் யமனுக்குத் தண்டம் சமர்ப்பித்த கிங்கரன் மின்
 னல் போல் அவ்விடத்தைவிட்டு மறைந்தான்.

இப்போது விநாயகப்பெருமானுக்கு நடைபெற்றுக்
 கொண்டிருந்த பூசைகள் முடிவடைந்து விட்டன. பந்தல்
 கட்டி வெள்ளை கட்டியிருந்த பந்தலுக்குள் சித்திரக்கதை
 வாசிப்பு நடைபெற ஆயத்தங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன.
 இரண்டு வரிசையாக நின்று இறைவனை வழிபட்டு நின்ற
 ஆண்-பெண்கள் அடுத்துள்ள ஆலமரத்தடியிலும் பந்தலிலும்
 இடம் பிடித்துச் சித்திரைக் கதை வாசிப்பைக் கேட்கத் தயா
 ராகிக் கொண்டிருந்தார்கள். பெண்கள் பகுதியில் நின்ற
 அம்மணியாச்சி சோர்ந்து காணப்பட்டார். “ஐயோ அம்மா”
 என்ற அலறல் சத்தம். எல்லோரும் சத்தம் வந்த பக்கத்தைப்
 பார்த்தார்கள். அம்மணியாச்சி மார்பை இரு கைகளாலும்
 பொத்தியபடி கீழே சாய்ந்து கொண்டிருந்தார். பெண்கள்
 அலறியபடி ஓடிப்போய் அவரைத் தாங்கிப் பிடித்தனர். சற்று
 நேரத்துக்கு முன் தெய்வ ஒளி வீசிக்கொண்டிருந்த அவ்விடத்
 தில் விம்மல்களும் விசும்பல்களுமாக அல்லோலகல்லோலப்
 பட்டது. எல்லோர் வாய்களிலும் ஆ! அந்த உத்தமிக்கு
 எவ்வித தீங்கும் இருக்கக்கூடாது என்று பிரார்த்தனைகள்
 கிளம்பின. நாயன்மார் திடலில் உள்ள அவரது வீட்டுக்குக்
 கொண்டுபோகப்பட்டு கட்டிலில் வளர்த்தப்பட்டார். டாக்டர்
 வந்தார். அம்மையாரின் நாடியைப் பரீட்சித்துப் பார்த்து
 விட்டு உதட்டைப் பிதுக்கினார். எல்லோரும் இறுதியில் போகு
 மிடத்துக்கு அம்மையாரை மார் அடைப்பு இட்டுச் சென்று
 விட்டது என்று வருத்தத்துடன் அவர் உதடுகள் முணு
 முணுத்தன. ஆகா இப்படியல்லவா சா வர வேண்டும். ஒரு
 நாள் பாயில் படுத்தாரா இன்று நம்முடன் கடவுள் வணக்
 கம் செய்த அம்மையார் துயில்கொள்கிறார். ஆருக்குக்
 கிடைக்கும் இப்படிச் சாவு உத்தமர்களுக்குத்தான் கிடைக்
 கும்” என்று எல்லோர் வாய்களும் சொல்லிக் கொண்டன.

அருள்ஞான மொழிகள்

— ஸ்ரீ சிவானந்த மௌனகுரு கவாமிகள் —

1. ஏழைக்கு அன்னமிடு
உளவு-சொல்லாதே-உதவி செய்
வாழ்ந்தவர் யார்?-மனமே நீசன்
நீசத்தை விலக்கினால் ஈசன்
உலகத்தைப் பழிக்காதே-நீ சரியாய்நட.
2. எஜமானனுக்கும் பரதேசிக்கும் கொடுக்கல் வாங்கல் வேண்டாம்.
3. காரைப்பார்த்துப் பொருமை கொள்ளாதே; அதை நீ வாங்கிக்கொள்ளவும் முடியவில்லை; உன் தலை விதி!
4. லட்டைக் கெடுத்தது நாம். பத்தாவது உன் தாத்தா பெயர் என்ன? உன் பாட்டி பெயர் என்ன? உனக்குத் தெரியலாம். ஆனால் பிறருக்குத் தெரியாது:
5. பொய் சொல்லாதவர் கடவுள்; உலகமே உன் சரீரம்; உன் சரீரமே கோவில்.
6. மூத்தோர் சொல்லும், முழு நெல்லிக்காயும், முன் துவர்க்கும் பின் இனிக்கும்.
7. பசித்தோர் முகம் பார்; தேடி அன்னமிடு; ஓடித் தரும் செய்; மலைமேல் இருக்கும் கொக்கைக் கொண்டு போய் சமுத்திரத்தில் விட்டால் எவ்வளவு ஆனந்தித்திருக்குமோ, அதுபோல் பரதேசிக்கு அன்னமிட்டால் ஆனந்தப்படுவான்.
8. பரதேசி யார்? நாளைக்கு என்று வேண்டாதவர்!
9. கடவுள் ஒன்று; ஆனால் நீ குறிக்கும் கடவுளை தனி அறையில் ஐந்து நிமிடம் தியானம் செய்; வீண் பேச்சைக் குறைத்துக் கொள்; மூன்றை விடு; புலால், மது, பொய். குடும்பத்திலே இரு. சன்னியாசியானதிலும் மூடர் உண்டு; சம்சாரம் செய்வதிலும் ஞானி உண்டு.

இல்லறம்

கங்காதரன்
ஸ்ரீ அரவிந்தாசிரமம் புதுவை

அறங்களில் சிறந்தது இல்லறம் என்றனர் மறையோர்கள். இவ்வுலகின் கண் எத்தனையோ அறங்கள் உள்ளன. அவைகள் யாவற்றிற்கும் ஆக்கமளிப்பதும் இன்பங்கள் யாவற்றிற்கும் உறைவிடமாக விளங்குவதும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடாகிய புருஷார்த்தங்கள் நான்கினையும் அளிக்கவல்லதும் தூய இல்லறமேயாகும். உலகிலுள்ள எல்லா தேசத்தினரும் சமயத்தினரும் இல்லறத்தை வாழ்வில் நிகழும் மிகப் புனிதமான நிகழ்ச்சியாகவே கருதிப் போற்றுகின்றனர். ஆனால் பழம் பண்பினையும் மகோன்னதமான நாகரீகத்தையும் ஆத்மீக வளத்தையுமுடைய புண்ணிய பாரதம் இல்லறத்திற்கு என்றும் தன்னிகரில்லாத் தனிப்பெரும் சிறப்பினை அளித்து வருகின்றது. உடலுறவையும் புலனுகர் இன்பங்களையும் மட்டுமே ஆதரிசமாகக் கொண்டதன்று பாரத நாட்டின் திருமண முறை.

வாழ்வின் மகத்தான வட்டிய சித்தியை அடையும் மார்க்கத்தில் சிறந்த சாதனமாகவே இல்லறத்தைப் பாரத முனிவர்கள் போற்றிப் பேணிக்காத்து வந்துள்ளனர்.

வேத கால ரிஷிகளிலும் உபநிடதகால முனிவர்களிலும் ராமாயண மகாபாரத காலத்தில் வாழ்ந்த ஆத்ம தத்துவ போதகர்களிலும் பெரும் பாலோர் அறம் வழுவா தூய இல்லறம் நடத்திய இல்லற ஞானிகளே யாவர்.

இந்துக்கள் போற்றும் தேவர்களிலும் வழிபட்டுபிறவிப்பயனடைய முயலும் கடவுள்களும் இல்லறத்தோரேயாவர். நாம் போற்றி வழிபடும் அவதார புருடராகிய ஸ்ரீ ராமபிரான் பாரதம் போற்றும் தலை சிறந்த இல்லற வீரரேயாவர்.

இவைகளினின்றும் அனுகரிகமான இந்து தத்துவ தரிசனபோதமும் சாதனமான இந்துசமயமும் இல்லறத்திற்கு எத்தகைய முக்கியத்துவத்தை அளித்துள்ளது என்பது ஒருவாறு விளங்கும். இடைக்காலத்தில் தோன்றிய உலகம் போற்றும் மாபெரும் தத்துவ தரிசன போதகர்களில் சிலரே இவ்வுலக வாழ்வையும் இல்லறத்தையும் பழித்து வெறுத்துத் துக்கமும் துறவு மனப்பான்மையை மக்களிடையே பரப்பிச் சென்றுள்ளனர்..

இயற்கைக்கு முரணான இத்துறவு மனப்பான்மைக்கு எதிரிடையாகவே லோகாயதவாதமும் நீரிஸ்வர பேதமும் தழைத்துச் செழித்து மக்களிடையே வேருன்றலாயின. வாழ்வையும் வாழ்க்கைக்கு அஸ்திவாரமாகிய இல்லறத்தையும் அழிப்பது இந்து சமயத்தின் குறிக்கோளன்று. வாழ்வை வளமுறச் செய்து இன்பம் துய்த்து முடிவில் இறைநிலையடைவதே அதன் இலட்சியமாகும்.

இந்து சமயத்தின் உட்பிரிவுகளாகிய சைவம் வைணவம் சாக்தம் முதலிய தத்துவ நரிசனபோதங்கள் இல்லறத்தைப் போற்றிப் பேணுகின்றன, வாழ்வை வெறுத்து அழிப்பது நமது நோக்கமன்று. இறைநிலையடையச் செய்வதே நமது நோக்கமாகும். இவ்வரும் பணிக்கு இல்லறம் சிறந்த சாதனமாகும்.

அமுதாறுந் தீந்தமிழில் அருமறைகளின் சாரங்களையெல்லாம் அருட்பாக்களாக ஆர்த்து மக்களிடையே பக்தியுணர்வைத் தூண்டிய ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் வாழ்வை வெறுத்து அழிக்கவில்லை. உலகமெங்கும் வாழும் தமிழ்ப் பெருமக்கள் மறையோர் போற்றும் இல்லறத்தை உயிரெனப் பேணிக்காத்து மறைவகுத்த இல்லற தர்மங்களை சரிவர அனுட்டித்து தூய இல்லறம் நடத்தி வாழ்வில் எல்லா இன்பங்களையும் அனுபவிப்பதுடன் காலக்கிரமத்தில் பரிபக்குவமுற்று அடைவதற்கரிய ஆத்மீகப் பெரும்பேறுகளை அடைய அரும் பெரும் சாதனைகள் செய்யவேண்டும் என்பதுவே எந்தாழ்மையான வேண்டுகோளாகும்.

நான்தோறும் உடலில் சேரும் அழுக்கைக் குளிப்பதன் மூலம் தூய்மைப்படுத்திக்கொள்வது போல-நான்தோறும் உடையில் சேரும் அழுக்கைத் துவைப்பதன் மூலம் தூய்மைப்படுத்திக்கொள்வது போல நான்தோறும் உள்ளத்தே எழும் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் இறைவனை நோக்கி அழுவதன் மூலம் போக்கித் தூய்மைப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அந்த அழுகை இதயத்திலிருந்து பொங்கிவரவேண்டும். அதுதான் பிழையைத் திருத்தும்-பிழையிலிருந்து நம்மை விடுவிக்கும், பிறப்பைத் தடுக்கும். பேரின்பத்தை அளிக்கும்.

—தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்

பூஜ்ய ஸ்ரீ ஸித்தநாஹரி குருஜி ஜயந்தி விழா

— நா. முத்தையா —

மதுரை ஸித்தாச்சரம் குருஜி பூஜ்ய ஸ்ரீ ஸித்த நரஹரி ஜயந்தி விழா 1983 ஜூலை மீ 23உ ருத்ரோத்தகாரி ஸ்ரீ ஆடி மீ 7உ சனிக்கிழமை நிகழ இருக்கிறது. இவ்வாண்டு மணி விழாவாகச் சிறப்புறுகின்றது.

22-7-1983 முதல் 29-7-1983 முடிய 8 நாட்கள் ஜயந்தி குருபூர்ணிமா விழாவாகக் கொண்டாட பூஜ்ய ஸ்ரீ ஸித்த நரஹரி குருஜி பக்தர்களும் சிஷ்யகோடிகளும் உத்தேசித்து உள்ளார்கள். அந்த சீர்மிகு ஜயந்தி விழா நன்னூலில் பூஜ்ய ஸ்ரீ குருஜியின் வாழ்வும் வாக்கும் என்ற அஞ்சலி நூல் ஒன்றை அச்சாக்கி சமர்ப்பிக்க கீழ்க்காணும் பதிப்பாசிரியர் குழு ஒன்று அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. பூஜ்ய ஸ்ரீ ஸித்த நரஹரி வாழ்வும் வாக்கும் என்ற அஞ்சலி நூல் உலக ஆன்றோர்கள். அறநெறியாளர்கள் படைத்துள்ள கவிதை, கருத்துரை- கட்டுரைகள் இந்த அஞ்சலி நூலில் இடம்பெறும்.

அருளுரை: பூஜ்ய ஸ்ரீ ஸித்த நரஹரி குருஜி திருக்குடந்தை மாநகரில் 10 தினங்கள் தந்தருளிய அருளுரைகளை இந்நூலில் சேர்க்கப்பெறும்.

பதிப்பாசிரியர் குழுவும்-ஜயந்திவிழாக் குழுவும்: பூஜ்ய ஸ்ரீ குருஜி அஞ்சலி நூலை தொகுத்து அச்சாக்கி வெளியிட ஒரு பதிப்பாசிரியர் குழுவும். ஜயந்தி விழாவன்று யாகம், யக்ஞம். பூஜை, அன்னதானம் முதலியவைகள் நடாத்த ஜயந்திவிழாக் குழு ஒன்றும் செயல்பட இருக்கின்றது. நூல் அச்சாக்கவும். யக்ஞம். அன்னதானம் முதலியவைகளுக்கு சுமார் 10 ஆயிரம் முதல் 15 ஆயிரம் வரை செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. 100 ரூபாய் முதல் 1000த்திற்கு மேல் காணிக்கையாக சமர்ப்பிப்பவர்களின் பெயர் அஞ்சலி நூலில் அச்சாக்கப் பெறும்.

ஆகவே குரு காணிக்கை செலுத்துவோர்,

ஸித்தாச்சரம், 2 மீனாட்சிபுரம், 2வது தெரு.

காமராசர் சாலை, மதுரை-625009.

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

ஜயந்திவிழாக் குழுவின்மும் — பதிப்பாசிரியர் குழுவின்மும்
திருமுருக கிருபானந்தவாரியார், ஸ்ரீலங்கா: நா. முத்தையா அவர்கள்
பழநி-கவியரசு Dr. இளங்கம்பன், கவிஞர் V.S. விநாயகம்
கலைமாமணி: T.M. சௌந்தரராஜன், சென்னை-சுத்தசத்தவானந்தாசாமி
மற்றும் பலர். ராஜயானையம்-வித்வான்
நாராயணராஜா

காயத்ரி ஜபம்

‘சரஸ்’

அந்தக் காலத்தில் நம் சிறுவர்களுக்கு ஏழு அல்லது எட்டுப் பிராயத் திலேயே உபநயனச் நடங்கு நடைபெற்று வந்தது. பார்ப்பதற்கு அழகாகவும் பொருத்தமாகவும் இருந்தது அது. அந்த நிலை படிப்படியாக மாறி இன்று நடைபெறுவது என்ன? பையன் ஸ்கூல் கல்லூரி படிப்பு எல்லாம் முடிந்து பட்டம் பெற்று, உத்தியோகத்திலும் அமர்ந்து, “சரி இனிமேல் பையனுக்குக் காலாகாலத்தில் ஒரு கல்யாணத்தைப் பண்ணிவைத்து விடவேண்டியதுதான்” என்று அவனுடைய பெற்றோர் யோசிக்கும் போதோ அல்லது “பையனுக்கு என் பெண்ணைக் கொடுக்கிறேன். பையன் சாதகத்தைக் கொடுங்கள்! இந்தாரும் பெண் சாதகம்!” என்று யாராவது வந்து கேட்கும்போதோதான் பையனைப் பெற்றவருக்கு நினைவு வருகிறது.

“ஐயையோ! இன்னும் நம் பிள்ளைக்கு பூணூலே போடவில்லையே!” என்ற விஷயம்! உடனே சட்புட் என்று ஓசைப்படாமல் அந்தப் பையனுக்குக் கும்பலோடு கோவிந்தா என்று சங்கர மடத்திலோ அல்லது வேறு எங்கோ நடக்கும் சமஷ்டி உபநயனக் கூட்டத்தில் ஒரு பூணூலை மாட்டிவிடுகிறார் பெற்றவர். பையன்களும் கொஞ்சநாட்கள் பூணூல் போட்டுக்கொண்ட சூட்டில் இருப்பார்கள்.

இந்த ரகத்தில் சேர்ந்த ஒரு பையனை சமீபத்தில் சந்தித்தேன். “என்னடா சீனு. காயத்ரி ஜபம் ஒழுங்காய்ப் பண்ணியா?” என வினவினேன்.

“ஓ! தினமும் காலை மாலை இரண்டு வேளையிலும் நூற்றெட்டுத் தடவை பண்ணுகிறேன் மாமா!” என்றான் சீனு.

“பலே அதைமட்டும் விடாதே சீனு!” என்றேன். சீனுவின் முகம் சுருங்கியது. “என்னடா சீனு, ஏன் உன் முகம் சுருங்குகிறது?” எனக் கேட்டதற்கு சீனு, “மாமா இனி விட்டுவிட முடிவு பண்ணிவிட்டேன்!” என்று சரத்தில்லாமல் கூறினான்.

“சீனு காயத்ரியைமட்டும் விடாதேடா, ரொம்ப நல்லது!” என புத்திமதி சொன்னேன். “என்ன மாமா நல்லது! ஜபம் பண்ணியதுதான் மிச்சம். விஷயம் கைநழுவிப் போய்விட்டது” என்று ஏக்கத்துடன் தெரிவித்தான் சீனு. நான் திகைப்புடன் “சீனு, நீ என்னடா சொல்லுகிறாய்? எது கைநழுவிப் போய்விட்டது?” எனக் கேட்டேன்.

“மாமா உங்களுக்குப் புரியும்படி சொல்லுகிறேன். என் ஆபீஸில் ஒரு டைபிஸ்ட் வேலை பார்க்கிறான். காயத்ரி என்று பெயர்! கோபுலு படம் போடுகிறமாதிரி அவ்வளவு அழகு. அவனைக் காதலித்தேன் மாமா! சதா அவள் ஸ்மரனையுடனேயே இருந்தேன். வீட்டில் என் அப்பாவிடம் அந்தப் பெண்ணைத்தான் கல்யாணம் பண்ணிப்பேன் என்று சொல்லணும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அந்தக் காயத்ரிக்கு அடுத்த மாதம் 10ந் திகதி சேலத்தில் கல்யாணமாம்! இனி நான் ஏன் மாமா காயத்ரி ஜபம் பண்ணணும்!” என்றான் சீனு துக்கத்துடன்! என்னத்தைச் சொல்ல சார்?

நிறைந்த கதவம்

வை. கா சிவப்பிரகாசம் எம். ஏ. (கல்வி டிப். இன் எட். எம். ஏ (தமிழ்)
விரிவுரையாளர் யா/அரசினர் ஆசிரியர் கல்லூரி-கோப்பாய்

ஞானக்குழந்தையும் ஞானவரசும் ஒருங்கே நிறுத்தலயாத்திரை செய்யும்போது திருவிழி மிழலையை அடைந்தார்கள். அப்போது அங்கே கொடிய பஞ்சம் ஊர்மக்களை வருத்தியது. மிழலை நாயகர் அருளிய படிக்காசைப் பெற்று ஊர்மக்களின் பஞ்சமொழியும் வரையிற் பசிப் பிணிதீர்க்கும் மருதாயக்கடமையை அவர்கள் இருவரும் பயன்பாரச் செய்தனர். காலத்தவறு தீர எங்கும் உணவு பெருகியது; நலங்கள் சிறந்தன. 'மூல அன்பர்' இருவரும் தமது தலயாத்திரையைத் தொடர்ந்தனர். திருவாஞ்சியம் முதலிய பதிகளை வணங்கித் திருமறைக்காட்டை அடைந்தனர்.

திருமறைக்காடு வேதங்கள் இறைவனை அருச்சித்த பெருமை மிக்கதலம்; ஏழு விடங்கத் தலங்களில் இதுவும் ஒன்று. இன்று வேதாரணியம் என்று இது மக்களால் வழங்கப்படுகின்றது. இத்தகைய திருமறைக் காட்டிலுள்ள திருக்கோயிலை நெருங்கியதும் வாயிற்கதவு திருக்காப்புச் செய்த நிலையில் இருப்பதை அவர்கள் இருவரும் கண்டனர். அந்த வாயிற்கதவின் தொடர்கற்ற வல்ல அன்பர் அணையாமையால் ஊர்மக்கள் அதன் மருங்கே பக்கவாசல் ஒன்று அமைத்து உள்ளே போய்ச் சிவபிரானைத் தொழுவதை அவர்கள் தேட்டறிந்தனர்.

அன்புகெழுமிய அடியவர்கள் நேரிறைஞ்சுத்திரு முகத்தவு பயன்படுதலே அதற்கு முழுமையான பெருமை தருமென ஊர்மக்கள் கருதினர். பயன் குறையுள்ள வாயிற்கதவைப் பயன்றிறையுள்ள திருக்கதவு மாக்கி மக்கள் கவலையை ஒழிக்க இருவரும் உறுதிதொண்டனர். ஞானப் பிள்ளையார் அப்பரை நோக்கி,

“தேங்கு இருவோம் நேரிறைஞ்சத் திருமுன் கதவந்
திருக்காப்பு நீங்கப் பாடும்” என்றார்.

ஞானக்குழந்தையின் சொற்கள் நாவக்கரசினில் நெஞ்சத்தைக் கவிதையோகத்தில் ஆழ்த்தினர். வாயிற்கதவின் தொடர்வகற்ற வேண்டும் மறைக்காட்டில் உறையும் மருளுள்ள மக்கள் கண்ணார்க் கண்டு நேரே இறைஞ்ச வேண்டும் என்ற எண்ணங்கள் அழகில் திருப்புகை மாக்கக் கருக்கொண்டன. மகாகவியோர்கி நாவரசர் உதட்டிலிருந்து “பண்ணின் நேர்மொழி” என்னும் திருக்குறந்தொகைப் பதிகம் பிறந்தது.

தது. பாடல் தோறும் மறைக்காடின் சிறப்புக்களை விதந்து கூறி இறுதியில் கதவினைத் திறந்தருள் செய்யுமென்று வேண்டினார் அப்பர். பத்தாம் பாடலும் முற்றுப்பெற்றது. “கண்ணினால் உம்மைக்காணக் கதவினைத், திண்ணமாகத் திறந்தருள் செய்யும்மினே” என்றும் முதற்பாடல் முடிவையே மீண்டும் பத்தாம் பாடலின் முடிவிலும் அன்பு நிறைந்த வேண்டுகோளாக அமைத்தார் நாவேந்தர். கவு திறக்கவே இல்லை. பாடற்சுவைப்பயன் துய்க்கும் விருப்பத்தினர் போலும் சிவபிரான் கதவு திறக்க அருள்புரிவதிற் காலந்தாழ்த்தினர்.

திருக்கயிலையைப் பெயர்த்தெடுக்க முற்பட்ட அரக்கன் இராவணனின் கழிவிருக்கத்திற்கும் இன்னிசைக்கும் மகிழ்ந்து இரங்கி அருள்புரிந்த சிவநாயகர் தமக்கு இரங்கவில்லையே என்ற ஆற்றமை அவர் மனத்தை அரித்தது. ‘அரக்கனை விரலால்’ என்னும் பதினேராம் பாடலும் பிறந்தது. “சரக்க இக்கதவம் திறப்பிம்மினே” என்னும் விண்ணப்பத்தோடு பாடல் நிறைந்தது.

திருப்பதிகம் நிறைந்தது. திருக்காப்பு நீங்கியது. சம்பந்தரும் அப்பரும் உள்ளே சென்று இறைவனைத் தொழுதனர். ஊர் மக்களும் உவசையோடு இறைவனை நேர்வைஞ்சினர். ‘நிறைந்த கதவம்’ கண்டு எங்கும் ஆர்ப்பொலியும் மறையொலியும் எழுந்தன. மக்கள் மனநிறைவில் மகிழ்ச்சி கண்ட அப்பர் சம்பந்தரை விளித்து “நிறைந்த கதவம் அடைக்கம்வகை நீரும் பாடியருளும்” என்றார். அவர் விண்ணப்பத்தை ஏற்ற சம்பந்தர் “சதுரம் மறைதான்” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். முதற்பாட்டின் முடிவிலே திருக்கதவம் திருந்தாப்பு செய்யப்பட்டது. அன்று தொடக்கம் அக்கதவு திறக்கவும் பூட்டவும் கூடிய வழக்கம் நிலைபெற்றது.

தமது பதிகத்தின் முடிவில் அரிதாகக் கதவு திறக்க சம்பந்தர் பதிகத்தின் தொடக்கத்தில் எளிதாகக் கதவு மூடியது அப்பர் சிந்தனையைத் தூண்டியது. கதவு திறக்கப்படும் என்று சம்பந்தர் கேட்டபோது உடனே இணங்காது சம்பந்தரையே கதவு திறக்கப்பாடுமாறு தாம் கேட்டிருந்தல் வேண்டும் என்பது இறைவன் திருவுள்ளமோ என மயங்கினார் அப்பர். இறைவன் திருவுள்ளம் அறியாது அயர்ந்ததாகக் கவலை கொண்ட அப்பர் அன்றிரவு பேழ்கணித்தார் உறக்கமில்லாமல் கண்மூடிக்கிடந்தார்.

சிவபிரான் அவருக்கு ‘வாய்மூரில் இருப்போம் தொடர வா’ என்றார். “சது எம்பெருமான் அருள் ஆகில் யானும் போவேன்” என்னும் உறுதி கொண்டார் அப்பர். இறைவன் கண்களால் முன்னே செல்ல அவரைத் தொடர்ந்தார் அப்பர். அப்பர் செல்வதறிந்து அவரைத் தொடர்ந்தார்.

டர்ந்தார் சம்பந்தர். ஒரு கணம் அண்மையில் தோன்றினார் இறைவனார். மறுகணம் அவர் மறைந்தார். அப்பர் மனம் அலைந்தது. ஆயினும் அரண் சம்பந்தருக்கு மறையாது காட்சியளிப்பார் என்ற எண்ணம் அவரின் உள்ளத்திற் பளிச்சிட்டது. அப்பரின் எண்ணம் வீண்போகவில்லை. மலையன் தேடியும் காணாச் சிவபிரான் சம்பந்தருக்கு நேரே காட்சி கொடுத்தருளினார். 'தளரின வளரென' என்னும் திருப்பதிகம் அவர் வாயிலிருந்து உதிர்ந்தது. பரமரைப் பணிந்தேத்தினார்; அப்பருக்கு அக் காட்சியைக் காட்டினார்:

சம்பந்தர் காட்டிய காட்சியைக் கண்ணாரக் கண்டார் அப்பர். சிவ பிரானைச் சூழ்ந்து பாடும் அடியாரும் பணியும் பக்தரும் அவர் கண்களை முதலிற் கவர்ந்தனர். பூதங்கள் ஆடல் முழுவம் அதிரும் காட்சியில் இப்போது அவர் கண்கள் சற்று உலாவின். அழித்தல் தொழிலைக் குறிக்கும் அங்கை அனலில் அவர் கண்கள் தேங்கின. சிவபிரானின் சடா முடியில் அவர் கண்கள் படர்ந்தன. கங்கையாள் மீது அவர் கண்கள் பதிந்தன. வாய்மூர் அடிகளின் சடையிலுள்ள கொக்கின் இதழும், கொன்றையும் அவர் கண்களைக் கொள்ளை கொண்டன. அவர் கண்கள் கீழே இறங்கின. பரமர் பலியேற்கப் பாத்திரமாகும் வாடல் தலை - மண்டையோடு தாங்கும் கையில் அவர் கண்கள் கடைசியிற் சற்றுநேரம் நிலைத்தன. வாய்மூர் அடிகளைக் கண்ட விதத்தை அவர் உள்ளம் அசை போட்டது. அன்பு நெஞ்சங் கொண்ட அடியவருக்கும் கலையுள்ளம் படைத்த கணங்களுக்கும் இடையில் நிற்கும் கங்கைவேணியரின் அனற்கை யுணர்ந்தும் அருமையும் பலிப்பாத்திரக் கையின் எளிமையும் அப்பர் நெஞ்சில் சொல்லோவியமாகப் பதிந்தன.

வாய்மூர்க்காட்சி இருவருக்கும் மனநிறைவு அளித்தது. அவர்கள் மறைக்காடு மீண்டனர். பாண்டிமாதேவியின் அழைப்பை ஏற்று மதுரை நோக்கிச் சென்றார் சம்பந்தர். சோழநாட்டில் தலயாத்திரையைத் தொடர்ந்தார் அப்பர்.

காலச்செடியில் சுமார் ஆயிரம் ஆண்டு மலர்கள் உதிர்ந்தன. தமிழகத்தில் காஞ்சியில் ஒரு சிந்தனையாளர் பிறந்தார்; சிவநெறி தழைக்கப் பணிகள் பல புரிந்தார். அவருள்ளத்தில் அப்பர் கபாடந் திறந்த அருஞ் செயல் சிந்தனையைக் கிளர்ந்தெழத் தூண்டியது. சமய மரபு பேணுவோர் பலர் உண்மையில் நடந்ததென நம்பும் கதவு திறப்பு நிகழ்ச்சிக் குப் பொருத்தமான தத்துவ விளக்கமொன்று அவர் உள்ளத்தில் ஒளிக்கீற்றாக வன்னியது.

மனிதனே இறைவன் எழுந்தருளும் திருக்கோயில். உயிர், சூக்கும் வாலயம், உடல், தூவிவாயை, தோற்றம், தொடக்கமில்லாதவன் இறைவன்.

தித்திக்கும் தீந்தமிழ்! பக்திச்சுவை மிகுந்தது!

எத்திக்கும் திருவேற்காடு
தேவி கருமாரி அம்மன் புகழ் பரப்பும்
திங்கள் ஏடு

ஸ்ரீ தேவி

கருமாரி அம்மன் விஜயம்

மாத இதழ்

ஆசிரியர்:

திருவேற்காடு அருட்கவியரசு

ஸ்ரீ தேவி கருமாரிதாசர் சுவாமிகள்

பக்திக் கதைகள்—அருள் நெறி இலக்கியங்கள்

வெண்பாப் போட்டி

வேதம், புராணம், இதிகாசம், ராசிப்பலன்
மற்றும் பல!

இந்தியா:

{ தனிப்பிரதி ரூ. 2-00
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 24-00

ஸ்ரீ லங்கா—

மலேசியா—நாடுகளுக்கு { ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 50-00

விபரங்களுக்கு:

சூப்பர் பவர் பப்ளிகேசன்ஸ்

152, முதல் மாடி-தம்புச்செட்டித் தெரு

சென்னை 600001.

சந்தா நேயர்களுக்கு

திருவருளை முன்னிட்டு எல்லா நலன்களும் பெற்று வாழ் வீர்களாக! இச்சுடர் 35-வது ஆண்டுக்குரிய நான்காவது சுட ராகும். இவ்வாண்டுக்குரிய சந்தா 25/- ரூபாவையும் அனுப்பி வைப்பதோடு, பழைய நிலுவை இருப்பின் அவற்றையும் சேர்த்து அனுப்பிவைக்க வேண்டுகின்றோம். சந்தா இலக்கங் களையும் குறிப்பிட்டு எழுதினால் உடனே ரசீது அனுப்பி வைக்க வசதியாக இருக்கும். விலாச மாற்றங்களின் போது சந்தா இலக்கம், பழைய விலாசம், புதிய விலாசம் என்பன வற்றைத் தெளிவாக எழுதி அனுப்பிவையுங்கள். ஒரே பெய ரில் பல விலாசதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே தெளிவுபெறு வதற்கு மேற்கூறியன அவசியம் தேவை. சிலர் தந்தியில் பணத்தை மாத்திரம் அனுப்பிவிடுகிறார்கள். வேறு எத்தகைய தகவலும் எம்மால் அறிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. ஆகவே தந்தியில் சந்தா இலக்கத்தையும் பெயரையுமாவது குறிப் பிடுங்கள். ஆத்மஜோதி தொண்டு சிறப்புற நடைபெறு வதற்கு உங்கள் சந்தாவை உடனே அனுப்பிவைப்பதோடு ஒரு புதிய அங்கத்தவரையாவது சேர்த்து உதவுக.

ஆத்மஜோதி நிலையம்.

நா. முத்தையா

நாவலப்பிட்டி. (ஸ்ரீ லங்கா)

இந்திய விலாசம்:

S. RAJASEKARAN

'Visalakshi Illam', 274, Royapettah High Road,
Royapettah-Madras-600 014. Tamilnadu.

P. O. Box 5577, Telephone: 847107

மலேசியா விலாசம்:

S. SUBRAMANIAM

Sri Eswari Flour Mill,

99-L, Jalan Tandok, Kuala Lumpur, Malaysia.

சிங்கப்பூர் விலாசம்:

Mrs. M. MAHESWARY THEVI

No. 03 - 3597 Geylang Bahru.

Singapore 1233, Tel. 8955229

இந்துனேசியா விலாசம்:

SRI MARIYAMMAN KOVIL

Jalan Teuku Umar No: 18,

Medan-Sumatra, Indonesia.

ஆசிரியர்

: நா. முத்தையா

அச்சுப்பதிவு

: Digitized by Velupillai Prabhakaran Foundation

அச்சிட்ட திகதி

: 13 - 2 - 83

விலாசம் - நாவலப்பிட்டி (ஸ்ரீ லங்கா)